

**Arany-,  
Gyémánt-,  
Vas-, Rubin- és  
Platinadiplomások  
2023**

**Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar**

**Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem**

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 125 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2023. április 25-én

Összeállította: Szentpéteri Éva

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

# **Tartalomjegyzék**

<b>Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7</b>
<b>BME értékmegőrző tevékenységek – 109</b>



# Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt- és vas-oklevelek mellett egy, az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2023. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt. Az egykori hallgatók által küldött szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet.

A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sok éves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2023-ban 2 Vas-, 18 Gyémánt-, 74 Arany- Vegyész-mérnöki Díszoklevél adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2023. évben 105 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyész-mérnöki Karnak. Mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találkoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és a szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 241 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A közel két és fél évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg a 2023-ban jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 241 év alatt többször változott, de a cél

ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar, vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyekre büszkék vagyunk.

.

### **Tisztelt Kitüntetettek!**

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeni hallgatóink is az Önök nyomdokaiba lépnek és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedékének és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki- és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket,

Budapest, 2023. május

.

Dr. Szarka András

dékán

# **Vegyésmérmőki és Biomérmőki Kar**

# 2023-ban jubilálók betűrendben

## Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

### Vasdiploma

- 10 Dr. László Elemér  
11 Dr. Szántay Csabáné Imre Judit

### Gyémántdiploma

- 12 Ács Mészáros Katalin  
13 Arany Andrásné Ollé Paula  
14 Dr. Balla József  
15 Dr. Biacs Péter Ákos  
17 Dékány Judit  
18 Harangozó György  
19 Höfler Péterné Berg Dorottya  
20 Kanakaridisz Szpirosz  
21 Koncz István  
22 Kovács Borbála  
23 Krjazsev Vlagyimir Nikolajevics  
24 Mató Gyöngyi  
25 Okolicsányiné Tüzes Zsuzsanna  
26 Dr. Pályi Gyula  
27 Dr. Parlagh Gyuláné  
Dr. Huszár Klára  
28 Pethe Istvánné Páll Olga  
29 Dr. Petneházy Imréné  
Kispál Julianna  
30 Rácz Endre

### Aranydiploma

- 31 Ambrus Gabriella  
32 Dr. Angyal Pál  
33 Ányos Éva  
34 Ari Lajos  
35 Dr. Balogh Mária  
36 Bártfai Judit  
37 Bartha Ferenc Lóránt  
38 Dr. Blaskó Gábor  
39 Bognár Ferenc  
40 Boros Ilona  
41 Dr. Bózsing Dániel  
42 Dr. Bölcskei Hedvig  
43 Brenkus Károly  
44 Bujdosó Katalin  
45 Burián László Géza  
46 Czakó György  
47 Csik László  
48 Daragó Dénes  
49 Daragó Dénesné Tóth Ildikó  
50 Dr. Deák András  
51 Dr. Deák Ferenc  
52 Deák Terézia  
53 Debreczy Rózsa  
54 Drucker Tamás  
55 Garamvölgyi Elvira Zsuzsanna  
56 Guttmann Katalin



57	Dr. Győry Péter	86	Dr. Sárdi Éva
58	Horkay Edit	87	Sári Katalin
59	Horvai György	88	Sárkány Vera
60	Hübnerné Lukács Katalin	89	Sekereš Oto (Szekeres Ottó)
61	Dr. Juhász Ágnes	90	Simai Éva
62	Juhász Erzsébet	91	Solymos László
63	Kármánné Dr. Herr Franciska	92	Sós Anikó
64	Dr. Keresztes Erzsébet	94	Szabó Ágnes
65	Dr. Kiss László Sándor	95	Szabó Zsuzsanna (Seregély István Zoltánné)
66	Kovácsné Molnár Klára	96	Szalay Erzsébet
67	Dr. Lax Györgyi	97	Szentesi Endréné dr. Koncsik Ilona
68	Lipták József	98	Szigeti András
69	Lukács Katalin Klára	99	Dr. Szigeti Tamás
70	Martinkó Eszter Mária	100	Szigeti Zsuzsa
71	Meszes Erzsébet	101	Szilvássyné Mertz Klára
72	Nagy Balázs	102	Tolnainé Madas Erzsébet
73	Dr. Nagy Tamás Antal	103	Dr. Vágó Pál
75	Orcsik Éva	104	Dr. Valló Iván
77	Orosz Ferenc	105	Varga Katalin Ildikó
78	Orvos Vera	106	Vargha Viktória
79	Dr. Pásztor Mária	107	Vorsatz Anna
80	Pauer Zsuzsanna		
81	Pogány Pál		
82	Pók Lászlóné Lányi Zsuzsanna		
83	Pokol György		
84	Dr. Pukánszky Béla		
85	Dr. Rózsa László		

# Dr. László Elemér

## Professor Emeritus, a kémia tudomány doktora

*1933-ban született Gógánfán.*

*Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 108/1958.*

A diploma megszerzése után a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott, 1958-1959-ben gyakornokként, 1959 és 1963 között tanársegédként, 1963 és 1971 között adjunktusként, 1971-1984 között docensként, majd 1984-től egyetemi tanárként. Időközben, 1963-ban műszaki doktori, 1969-ben kémiai tudományok kandidátusa és 1982-ben a kémiai tudományok doktora címet szerzett. Kutatómunkája a keményítőkémiá és enzimológia területére irányult. Eddig 119 tudományos publikációja jelent meg, melyből több mint 70 neves külföldi folyóiratban. Három könyv társszerzője, valamint hat szabadalomban, mint feltaláló szerepel. Közreműködött enzimes, erjesztési technológiák tervezésében, üzemelésében, majd mezőgazdasági és ipari melléktermékek elgázosításával foglalkozott. Oktatási tevékenysége kezdetben laboratóriumi gyakorlatok vezetésére, illetve gyakorlatok kidolgozására irányult, később több tárgy előadásait tartotta, ill. jelenleg is tartja. Részt vett a Biomérnöki Szak létrehozásában, ezen kívül tagja a Magyar Tudományos Akadémia Élelmiszertudományi Komplex Bizottságának és elnöke a Poliszacharidkémiai Munkabizottságnak. 1996-ban vonult nyugállományba.

2010-ben Professor Emeritus kitüntető címet kapott.

Az Egyetem Szenátusa 2008-ban arany-, 2018-ban gyémánt-, 2023-ban **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Dr. Szántay Csabáné Imre Judit

*1932-ben született Budapesten  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 50/1958*

1958-ban szerves mikro analitikusként diplomázott. 1959-ben a Gyógyszeripari Kutató Intézet analitikusa, 1960-64 között az újpesti Kanizsai Dorottya Gimnázium kémia tanára volt. 1964-től 1994-ig a József Attila Gimnázium munkaközösség-vezető kémia tanára, szertár felelőse, fejlesztője, az új típusú tanulói kísérletek szervezője volt. 1976-ban tanítványaival szerepelt a Stud-Expón, elnyerte az „Oktatásügy Kiváló Dolgozója” címet. 1988-ban forradalmi újjáértékelésként bevezette a „Csempén végzett cseppreakció kísérletek”-et. A tanulók által végzett kísérletek új utat nyitottak az oktatásban. Nyugdíjba menetele után, fiatal kollégája a több év anyagát dobozba rendszerezve, „Legyél Te is Felfedező” címmel, saját neve alatt, forgalmazza a mai napig. 2002-ben elkészült az első taneszköz, mértékegység átváltó, mely GÖRGETŐ néven került forgalomba. A taneszközök szabadalmaztatottak, a Nemzeti Tankönyvkiadó forgalmazta. 2007 óta Csermely Péter meghívására a KUTOSZ tagja. Taneszközeinek szakmai mentorai nevük átadásával fejezték ki véleményüket: Bacher Iván, Fábián Pál, Görgey Gábor, Hudecz Ferenc, Kányádi Sándor, Oláh György, Pálincás József, Ritoók Zsigmond, Schweitzer József, Víz E. Szilveszter. Kitüntetései: GÉNIUSZ-díj, a belügyminiszter különdíja (2002); IENA ezüstérem, Brüsszel (2003); EURÉKA arany- és az oktatási miniszter különdíja, Brüsszel (2003); GÉNIUSZ aranyérem, Budapest (2004); INVENTIKA ezüstérem, Bukarest (2005); GÉNIUSZ Szent Jeromos Kupa (2006); Pro Renovanda Cultura Hungarie pénzjutalom (2007); Aranyérem, Szöul (2008); WIPO aranyérem (2009); IFIA Lovagrend lovagja (2013); KUTOSZ-díj (2015); IFIA Glory Medal (2016).

2018-ban Rátz Tanár Úr Életműdíjat kapott. 2020-2021-ben az Id. Szántay Csaba Országos Általános Iskolai Kémiaverseny zsűritagja.

Az Egyetem Szenátusa 2008-ban arany-, 2018-ban gyémánt-, 2023-ban **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Ács Mészáros Katalin

*1940-ben született Tiszafüreden.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 31/1963.*

Vegyéssz mérnöki pályafutását a Tiszavasvári Alkaloida Vegyészeti Gyárban kezdte 1963-ban. Az itt töltött két év alatt a növényi alkaloidák ellenáramú extrakciójának tanulmányozásával és optimalizálásával foglalkozott kísérleti üzemi és üzemi szinten. 1965. júliusától a Budapesti Bányagyutacsgyár alkalmazottja volt. Időzített gyutacsokban használt pirotechnikai késleltető elegyekben szemcseméret eloszlásának meghatározása, valamint szerves peroxidok analitikai meghatározásának kidolgozása gyártásközi ellenőrzésre és a végtermék minősítésére volt a feladata. 1970-ben a Sandoz AG-nál, Basel-ben nyert alkalmazást, ahol nyugdíjba vonulásáig tevékenykedett. Öt évet töltött szintetikus textil-és papírszínezékek gyártásközi ellenőrzésének kidolgozásával, ami a reakcióvégpontok megállapítását, anyalugokban a veszteségek és melléktermékek kimutatását, valamint a színezékek konfekcionálásának spektrofotometriás követését jelentette. Az 1980-as években egyre nagyobb szerepet kapott a környezetvédelem. Különböző munkacsoportokban dolgozott. Az általa irányított főbb feladatok között volt a légszennyezések feltérképezése a termelési folyamatokban, aminek eredményeképpen füstgáztisztító épült a szemétegetőben, valamint a biológiailag lebonthatatlan vegyületek meghatározása a szennyvíztisztítóra vezetett anyalugokban. Ez egy üzem megépülését eredményezte, ami szennyvizek előkezelésére szolgált. Éves szinten jelentős mutatókat, termelési adatokat, elektromos és hőenergia felhasználásra, szennyvízmennyiségekre és szennyezésekre, levegőszennyezésre, valamint veszélyes hulladékokra vonatkozó adatokat állított össze. Ezt az évente visszatérő munkát néhány évig nyugdíjazása után is végezte.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Arany Andrásné Ollé Paula

*1940-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 78/1963.*

A Növényolajipari és Mosószergyártó Országos Vállalat Rákospalotai Gyárában kezdett dolgozni, technológusként. Új technológiák bevezetése, finomítás gőzölés, keményítés tartozott feladatai közé. 1967-ben a margarin üzem vezetőjévé nevezték ki, mely beosztásban 25 éven keresztül dolgozott. Az iparág teljes technológiája megújult, az olajos magvak feldolgozásától az olajfinomításon, keményítésen át a margaringyártásig. Elsősorban a tejes margarinok gyártásával, a Ráma márka bevezetésével, a korszerű üzemek beüzemelésével foglalkozott. Egy újító csapat vezetőjeként, munkatársaival kidolgozták a csökkentett zsírtartalmú margarin receptúráját. Közben 1974-ben német nyelvből nyelvvizsgát tett, 1981-ben mérnök-tanári diplomát szerzett. Az üzemi munkák mellett a Növényolajipari Technikumban tanított, gyakorlatokat vezetett. Ezzel egy időben a vállalatnál is megszervezték az üzemi dolgozók részére a szakmunkásképzést. Több éven át vett részt témavezetőként vegyésmérnök hallgatók szakmai gyakorlatán. A vállalat 1992-ben bekövetkezett privatizációja után a Minőségbiztosítási Osztályra került, ISO minősítéshez szükséges dokumentációk elkészítésében vett részt. 1996-ban nyugállományba vonult. 1999-től nyugdíjasként dolgozott az Unilever Magyarország Kft-nél. 2018-ban végleg nyugállományba vonult.

Kiváló Újító kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Dr. Balla József**

## **a kémia tudomány kandidátusa**

*1939-ben született Nyíregyházán.  
Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 75/1963.*

1960-ban demonstrátorként dolgozott a Kar Általános és Analitikai Kémia Tanszékén. A Kar Szervetlen és Analitikai Kémia Tanszékének nyugalmazott egyetemi docense, a kémia tudomány kandidátusa. A BME-n szerzett vegyésszérmérnöki oklevele mellé 1968-ban mérnök-tanári oklevelet is szerzett a BME Gépészmérnöki Karán. Doktori és a kandidátusi értekezését is kromatográfiás témából készítette. Több külföldi egyetemen, a moszkvai Lomonoszov, Irakban a bagdadi egyetemen, Újvidéken, Indiában a Chandigarh-i egyetemen, a drezdai műegyetemen töltött hosszabb-rövidebb időt vendégoktatóként. Kiemelkedő érdemei vannak a kromatográfiás szakmai iskola megteremtésében Magyarországon, amely jelenleg a kémiai analízis legfontosabb szakterülete. Az 1964-ben indult analitikai kémiai szakmérnökképzés keretében már kromatográfiás és tömegspektrometriás előadásokat tartott. 1973-ban megszervezte a tanszéken a kromatográfiás-tömegspektrometriás kutatócsoportot, amelynek 20 éven át vezetője, illetve mentora volt. 1993 és 2003 között a BME Kémiai OTKA Műszerközpont vezetője volt. A gázkromatográfia, a tömegspektrometria és a folyadékromatográfia területén több mint 290 publikációja született, 150 tudományos projekt vezetője volt, több szabadalma van, 10 szakkönyv és 13 egyetemi jegyzet társszerzője, illetve szerzője. 14 doktori munkát irányított és 200-nál több diplomamunka témavezetője volt. 1988-ban szervezte meg, indította el és ma is vezeti a másoddiplomás kromatográfia szakirányú továbbképzést, amelynek több mint 290 hallgatója volt. Ez a képzés a világon jelenleg is egyedülálló és a 25. évfordulóján a Chromatographia folyóirat helyet adott ennek bemutatására. A B&B Analitika Tanácsadó és Szolgáltató Kft. tulajdonosaként ipari feladatok megoldásában működik közre és szakmai továbbképzési tanfolyamokat tart. Tagja több tudományos és szakmai szervezetnek, többek között a MKE-nek, az MTA köztestületi tagjaként több akadémiai bizottságnak, 15 éven át tagja, illetve vezetője volt a Nemzeti Akkreditálási Testület különböző szakköztestületének. Alapító tagja a Magyar Elválasztástudományi Társaságnak. 2007-ben közhasznú alapítványt hozott létre Balla és Barátai az Elválasztástudományért címmel az egyetemi hallgatók, doktoranduszok támogatására. Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Dr. Biacs Péter Ákos**

## **Professor Emeritus, a kémiai tudomány doktora (DSc)**

*1940-ben született Budapesten.*

*Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 12/1963.*

Pályáját technológusként kezdte a GANZ Villamossági Gyár szigetelőanyag üzemében, majd műszaki fejlesztő-mérnöki munkakörbe került. 1964-től előbb tanársegédként, majd adjunktusként vett részt az oktató-kutató munkában a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén. Több kiadást megért jegyzetet írt a laboratóriumi gyakorlatok oktatásához. Műszaki doktori (1971), majd a kémiai tudományok kandidátusa (1975) címet szerzett. A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Kutatási és Szakoktatási Főosztályának, majd az Oktatási Minisztérium Egyetemi és Főiskolai Főosztályának helyettes vezetője volt, ahol az agrár, majd a műszaki felsőoktatás irányításában vett részt. 1981-ben a BME docense lett, és a berlini Humboldt Egyetemen vendégtanár volt. 1982 és 2000 között a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézetben tevékenykedett, főigazgatóként, tudományos tanácsadóként és több, mint 10 éven át a Biotechnológiai Főosztály vezetőjeként. Közben a Keertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen címzetes egyetemi tanári címet, majd 1986-ban az MTA doktora cím megszerzését követően egyetemi tanári kinevezést kapott. A doctor honoris causa címet A Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem rektora 1986-ban adományozta neki a doctor honoris causa címet. Széchenyi professzori ösztöndíjat nyert az 1999-2002. közötti időszakra. 2001-2002-ben a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítvány főigazgatójaként környezetvédelmi feladatokra szerzett megbízásokat. 2002-2003-ban a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium élelmiszerbiztonságért és fogyasztóvédelemért felelős helyettes államtitkára volt. Létrehozta, majd 2004-2005. között megbízott főigazgatóként vezette a Magyar Élelmiszerbiztonsági Hivatalt. 2005-től főállású egyetemi tanár lett a Budapesti Corvinus Egyetem Mikrobiológiai és Biotechnológiai tanszékén. Részfoglalkozású egyetemi tanárként több tárgyat oktatott a gödöllői Szent István, valamint a Kaposvári és a Debreceni Egyetemen. Részt vett a Sapientia Erdélyi-Magyar Tudományegyetemen a biomérnöki szak alapításában. Kutató professzor volt az egri Eszterházy Károly főiskolán. 2010-től Professor Emeritus, tagja

a BCE doktori tanácsának, elnöke az Innovációs Kft. felügyelő bizottságának. A tudományos közéletben, mint a Nemzetközi Élelmiszertudományi Akadémia alapító tagja, a Magyar Mérnökakadémia és az MTA Élelmiszertudományi Bizottság tagja, a Magyar Élelmiszertudományi és -technológiai Egyesület örökös elnöke, valamint a FAO/WHO Codex Alimentarius Analitikai és Mintavételi Bizottság elnöke vesz részt. A Nemzetközi Élelmiszertudományi és Technológiai Unió elnöksége alatt lett a Nemzetközi Akadémiák és Tudományos Egyesületek Uniójának teljes jogú tagja.

Munkássága elismeréseként FAO Certificat of Merit és az FVM Pro Alimentis Hungarie díjat kapott, valamint a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztii keresztjét.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## Dékány Judit

*1940-ben született Nyíregyházán.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 34/1963.*

Vegyészmérnöki pályáját 1963-ban az akkori Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban kezdte. A gyógyszergyár üzemében töltött gyakorlat után a Clorocid üzembe került és 2 év után részlegvezetői beosztást kapott. Több újítását elfogadták. 1969-ben az akkori Nehézipari Minisztérium háttérintézményében, a NIMDOK-ban folytatta pályáját. A Gyorsinformáció Vegyipar és a Gyorsinformáció Alumíniumipar lapokat szerkesztette, közben német és angol nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. 1981-ben átkerült az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár állományába folyóirat szerkesztőnek. Nevéhez fűződik a Biotechnológia című információs folyóirat elindítása. Szerkesztette a Korrózió, a Munkavédelem füzeteket és a Környezetvédelem lap társszerkesztőjeként, gazdasági szemlecikkek tartalmazó kiadvány szerkesztőjeként is tevékenykedett. 1995-ben vonult nyugállományba, de egy évvel később újra munkába állt. 2005-ben a BME OMIKK nyugdíjazta. Nyugdíjasként továbbra is szerkesztette a Biotechnológia információs kiadványt.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Harangozó György

*1940-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 47/1963.*

Szakmai tevékenységét 1963. szeptemberében kezdte az EGYT Gyógyszer- és Tápszergyárban, mai nevén EGIS Gyógyszergyár Nyrt.-ben. A vállalatnál eltöltött 45 év alatt több beosztást töltött be. Üzemmérnökként kezdett, majd technológus lett. Ezt követően környezetvédelmi osztályvezetővé nevezték ki, majd a nemzetközi kapcsolatok önálló osztályvezetőjeként tevékenykedett. Végül anyagforgalmi főosztályvezető és a Medimpex igazgatósági tagja volt. Szakmai ismereteit továbbképzésekkel fejlesztette: A Közgazdaságtudományi Egyetemen ipari gazdasági mérnöki, a BME-n vegyipari műveletek szakmérnöki oklevelet, a FEANI keretében „European Engineering” végzettséget szerzett. Szakmai pályafutása során kiemelt feladatai közé tartozott a gyógyszeripari alapanyagok gyártási folyamatainak szervezése, irányítása, ellenőrzése és fejlesztése, gyógyszeripari gyártások környezetkárosító hatásainak csökkentése, szennyvízkezelési, levegőtisztaság-védelmi eljárások fejlesztése, korszerű hulladékégetés megszervezése, valamint gyógyszer-készítmények kelet-európai, különös tekintettel a szovjet utódállamokba irányuló exportjának szervezése. Ezen kívül kiépítette külkereskedelmi vállaltoktól függetlenül az EGIS importját, érvényesítette a GPM előírásokat a vállalat raktárgazdálkodásában és megszervezte az EGIS nagykereskedelmi tevékenységével összefüggő szállítási feladatokat. Foglalkozott még az EGIS logisztikai tevékenységének szervezésével, fejlesztésével. A gyártástechnológiai és a környezetvédelmi technológiák fejlesztésében számos szabadalmi eljárás társszerzője volt.

Munkája elismeréseként megkapta a Kiváló Feltaláló Díj arany fokozatát és a Pro Sanitate Emlékérmet.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémánt diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Höfler Péterné Berg Dorottya

*1940-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 68/1963.*

Az egyetem elvégzése után a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalatnál kezdett dolgozni a laboratórium vezetőjeként. 1964-ben a Megyei Minőségvizsgáló Intézet alkalmazta műszaki ügyintézőként. Még ugyanebben az évben a Baranya megyei Tanácshoz került előbb mérnöki beosztásba, majd csoportvezető lett. 1970-ben ipari közgazdász-mérnöki diplomát szerzett. 1979-től főelőadó volt a Fővárosi Tanács VB. Ipari Főosztályán. 1983-ban gazdasági igazgatóhelyettesnek nevezték ki a Fővárosi Nyomdaipari Vállalatnál. 1984-ben főkönyvelő lett a Vetőmagtermelő és Értékesítő Vállalatnál, majd 1985-ben a VIII. kerületi Tanácshoz került, ahol osztályvezetőként tevékenykedett 1987-ig. 1987-ben okleveles könyvvizsgáló végzettséget szerzett. Ezt követően az ERPLAST GMK-nál dolgozott gazdasági igazgató-helyettesként 1995-ig.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Kanakaridisz Szpirosz**

*1931-ben született Szeresz városában.  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 55/1963.*

1969-ben a Richter Gedeon Vegyészeti Gyárban kezdett dolgozni. Előbb a Chemia V, majd a Chemia I alapanyaggyártó üzemeiben tevékenykedett, mint részlegvezető mérnök. Részt vett a Nicotinsavamid, Bilocid, Mydeton, Spiractin, Rigeboxin Sombrevin és a Cavinton gyártásának irányításában. Munkája során számos újítása volt. 1991-ben vonult nyugállományba.

Munkássága elismeréseként 5 alkalommal részesült Kiváló Dolgozó aranyjelvény kitüntetésben, megkapta a Kiváló Újító Oklevél ezüst és bronz fokozatát, valamint a Richter Vegyészeti Gyár Műszaki Alkotó Díját.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Koncz István

## a földtudományok kandidátusa

*1939-ben született Budapesten.  
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 51/1963.*

A diploma megszerzését követően három tanévnyi ideig tanított mérnök-tanárként fizikai kémiát, szerves kémiai technológiát, valamint laboratóriumi gyakorlatokat vezetett a Winkler Lajos Vegyipari és Zsigmondy Vilmos Kőolajbányászati, Mélyfúróipari Technikumban Nagykanizsán. 1967-ben az Országos Kőolaj- és Gázipari Trösztnél kutatómérnökként kezdte el olajipari pályáját. Előbb csoportvezető volt, majd 1970-től osztályvezetővé nevezték ki. 1971-től tudományos tanácsadó beosztásban dolgozott. A MOL Nyrt. geológiai részlegeiben szénhidrogén-kutatási szakértő volt. 2001-ben nyugállományba vonult. 2002. évtől kezdődően napjainkig egyéni vállalkozóként szerződéses keretek között a MOL Nyrt. számára készített összefoglaló értékeléseket, tanulmányokat. Szakmai munkássága elsősorban olajkihozatal-növelő és rétegkezelő eljárások kutatására, fluidum- és kőzet-elemzési, szerves geokémiai módszerek fejlesztésére terjedt ki. Tudományos munkássága a szénhidrogén-kutatás szerves geokémiai módszereihez, azok alkalmazásához kötődött. Disszertációja sikeres védését követően a Magyar Tudományos Akadémia a földtudományok kandidátusává nyilvánította. Számos publikációja jelent meg hazai és külföldi szaklapokban.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Kovács Borbála

*1938-ban született Szarvaskenden.  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 70/1963.*

1963-ban az Országos Kőolaj- és Gázipari Trösztnél kezdte pályafutását. Színképelemzéssel, a magyar olajkutak olajainak nyomelem-összetétel vizsgálatával foglalkozott. 1971-ben a MERT Minőség Ellenőrző Rt-hez került külkereskedelmi minőségi ellenőr munkakörbe. 1972 és 2006 között a Bercsényi Miklós Élelmiszeripari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézetben volt a MEO laboratórium vezetője. Söripari technológiát oktatott és analitikai laboratóriumi gyakorlatokat vezetett.

Munkáját 1986-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Rektori Dicsérettel, 1988-ban Művelődési Miniszteri Dicsérettel, 2000-ben a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Miniszteri Elismerő Oklevéllel jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értéke mérnöki tevékenységét.

# Krjazsev Vlagyimir Nikolajevics

## a kémia tudomány kandidátusa

*1938-ban született Luhovcehoban.*

*Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 9/1963.*

Tanulmányait a Szovjetunióban, Ivanovóban kezdte és 1963-ban a BME Vegyész-mérnöki Karán fejezte be. A diploma megszerzése után visszatért a Szovjetunióba, ahol a Vlagyimiri Kutatóintézetben tudományos munkatársként alkalmazták. 3 év munka után tudományos főmunkatárssá nevezték ki, és csoportvezetőként dolgozott. 1971-ben doktori és kandidátusi címet szerzett a Moszkvai Textilipari Egyetemen. A kandidátusi disszertáció eredménye alapján a vlagyimiri vegyi gyárban 22 éven át gyártották az acetilftálilcellulózt és a cellulózacetoszukcinátot. 1974 és 1992 között a cellulóz származékok kutató laboratóriumának vezetője volt. Ez idő alatt részt vett a cellulózgyártás megindításában Erevánban, Engelszben, Fergánában és Vlagyimirban. 1994-ben az Agrochimpolimer nevű céghez került igazgatóhelyettesnek, majd 1997-től a Polycell Kft-nél alkalmazták a központi laboratórium vezetőjeként. Kutató munkájának eredményeit kb. 80 publikációban foglalta össze és 25 szabadalmat jegyez. A szovjet időkben számos műszaki cikket fordított magyarról oroszra.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Mató Gyöngyi

*1938-ban született Kispesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 66/1963.*

A vegyésmérnöki diploma megszerzése után 10 évig a BME Szervetlen Kémia Tanszékén tanársegédként dolgozott. 1973-ban a Növényolaj és Mosószergyártó Vállalat Rákospalotai Növényolajgyárában alkalmazták, ahol a Minőségellenőrző Laboratórium vezetője lett. A vállalat privatizációja- és kettéválásakor az Unileverhez került, ahol nyugdíjazásáig a Minőségellenőrző Osztály vezetője volt. 1974-ben a BME-n mérnöktanári diplomát szerzett, majd 1980-ban az élelmiszeripari középvezetők részére rendezett „Élelmiszerek minőségellenőrzése” mérnöktovábbképzőn vett részt.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## Okolicsányiné Tüzes Zsuzsanna

*1939-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 80/1963.*

Első munkahelye a Hűtőipari Országos Vállalat Központi Laboratóriuma volt. 1966-ban a Vendéglátóipari Főigazgatóság Laboratóriumába került. 1973 januárjától a KERMI Vendéglátóipari, Mikrobiológiai és Toxikológiai Osztályán alkalmazták. Nyugdíjazásáig, 1991-ig dolgozott itt, 1986-tól osztályvezető-helyettesként. 1979-ben a Kertészeti Egyetemen szakmérnöki oklevelet szerzett. Tevékenységi körébe tartozott élelmiszerek toxikológiai vizsgálata, különös tekintettel a peszticid maradékok vizsgálatára, higiéniai ismeretek szaktanácsadása a vendéglátóipar felé, valamint szabványosítási lehetőségek felderítése és annak kidolgozásában való részvétel.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Dr. Pályi Gyula

## címzetes egyetemi tanár, a kémiai tudomány doktora

*1936-ban született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 98/1963.*

1966-ig az Egyesült Vegyiműveknél dolgozott, majd az MTA Petrolkémiai Kutatócsoporthoz került, Veszprémbe, ahol tudományos munkatárs, főmunkatárs, tanácsadó, majd tudományos osztályvezető, végül tudományos főtanácsosi munkakörben tevékenykedett. 1971-ben a kémiai tudomány kandidátusa, 1982-ben a kémiai tudomány doktora fokozatot szerezte meg. 1982-ben címzetes egyetemi tanári címet kapott a Veszprémi Egyetemtől. 1986-ban az MTA Fémorganikus Kémiai Kutatócsoportban alkalmazták vezetői beosztásban. 1987-től a Modenai Tudományegyetem Általános és Szervetlen Kémia professzora volt 2008-as nyugdíjba vonulásáig. Azóta az Egyetem külső munkatársaként dolgozik. Kutató munkája során főleg fémorganikus kémiával, nagy-oxidációfokú fémklaszterekkel, majd a biológiai kiralitás eredetének molekuláris mechanizmusával és aszimmetrikus autokatalízissel foglalkozott. Eredményeit több mint 250 (túlnyomórészt nemzetközi) publikációban, 6 szabadalomban és 5 szakkönyvben közölte. Tagja a Bolognai Tudományos Akadémiának, a Gioenia Természettudományi Akadémiának (Catania), az olasz Nemzeti Tudományos, Irodalmi és Művészeti Akadémiának (Modena), az Európai Tudományos, Irodalmi és Művészeti Akadémiának (Párizs) és az olasz Nemzeti Tudományos Akadémiának (Róma). 2013 óta 14 szakmai dolgozata (nemzetközi folyóiratban, vagy könyvben) és 3 könyve (2 angolul, 1 magyarul) jelent meg.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Dr. Parlagh Gyuláné Dr. Huszár Klára**

## **ny. egyetemi adjunktus**

*1939-ben született Nagyszőlősen.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma:15/1963.*

1963-ban a diploma megszerzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Fizikai Kémia Tanszékén alkalmazták gyakornokként. Egy év múlva kinevezték tanársegédnek. Műszaki doktori értekezését 1970-ben védte meg és 1971-ben adjunktussá nevezték ki. Ebben a státuszban dolgozott az 1996-os nyugdíjazásáig. Oktatóként számítási és laboratóriumi gyakorlatokat vezetett, szakdolgozatosokat irányított. Kutatói munkáját a Reakciókinetika és Katalízis csoport keretein belül végezte. Főbb kutatási területei a heterogén katalízis, a magas hőmérsékletű reakciók kinetikája, a kémiai egyensúly elemzése összetett reakciók esetén, gázkromatográfia, folyadékkromatográfia, különös tekintettel a tenzidek elválasztására, folyadékfázisú adszorpció kőzeteken. Kapcsolata az egyetemmel a nyugdíjba menettel sem szakadt meg. A francia nyelvű vegyésmérnökképzés elindításánál a fizikai kémiai tananyag összeállítását végezte el, és mintegy tíz éven keresztül oktatta. Ösztöndíjasként két alkalommal is volt Montpellierben, ahol az ottani diákoknak is tartott foglalkozásokat. Az utolsó három évben a francia rendszer szerinti, nem szakosodott általános mérnökképzés fizikai kémia előadója volt. Oktatói munkáját 2006-ban fejezte be. Orosz, német, angol és francia nyelvből ért el megfelelő szintű nyelvtudást.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Pethe Istvánné Páll Olga

*1937-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 46/1963.*

Vegyéssz mérnökként első munkahelye az ÁFOR Ásványolaj-forgalmi Vállalatnál (ma MOL Nyrt.) volt. A Központi Labor vezetőjeként az ÁFOR Csepel Bázistelepén forgalmazott szénhidrogén termékek minőségellenőrzésével, minőségvédelmének érvényesítésével, forgalmazástechnikai előírások készítésével foglalkozott. Irányította és szervezte a Központi Laboratórium feladatkörébe tartozó országos ÁFOR töltőállomás hálózatában és telephelyein forgalmazott kőolajtermékek ellenőrzését, valamint termékekkel kapcsolatos reklamációk helyszíni kivizsgálását. Elkészítette és véleményezte a szénhidrogén termékek vizsgálati módszereinek szabványtervezetét, technológiai utasításokat készített és tervezeteket véleményezett. Részt vett speciális szakterületi feladatok szakmai kidolgozásában. Laboratórium-vezetői feladatai mellett tanított és vizsgáztatott az ÁFOR-on belül szervezett különböző szintű szakmai tanfolyamokon. 1970-ben kenéstechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1994-ben a MOL Logisztikai Minőségellenőrző Osztályára került, főmunkatársi beosztásba. Közreműködött az ISO minőségbiztosítási rendszer kidolgozásában és bevezetésében. Részt vett számos szakmai konferencián. 1997-ben nyugállományba vonult. Nyugdíjasként, felkérésre részt vett egy magáncég olajvizsgáló laboratóriumának létrehozásában és beindításában.

Munkássága elismeréseként megkapta a Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést, a Magyar Olajiparért kitüntetés arany fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Dr. Petneházy Imréné Kispál Julianna**

*1940-ben született Kengyelben.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 33/1963.*

Az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyárban (ma Egis Gyógyszergyár Zrt.), mint a gyár ösztöndíjasa, 1963. július 10-től kezdett dolgozni a termelő üzemben. A Clorocid gyártó üzemben töltött csaknem két évtizedet. 1964-től 1965-ig műszakvezetőként tevékenykedett, majd 1965-ben kinevezték részlegvezetőnek. 1968 és 1971 között üzemtechnológus, 1971-től termelési vezető volt. 1980-ban a Termelési Főosztályra került termelés-szervező beosztásba, majd 1981 és 2007 között műszaki titkárként dolgozott, nyugdíjba vonulásáig, a Műszaki Igazgatóságon. Gyógyszervegyész szakmérnöki oklevelet szerzett 1971-ben.

Munkája elismeréseként 1978-ban miniszteri kitüntetésben részesült a Kiváló Újító Díj ezüst fokozatának adományozásával.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## RÁCZ ENDRE

*1940-ben született Potyondon.  
Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 67/1963.*

A diploma megszerzése után a Győri Növényolajgyár minőségellenőrző laboratóriumának vezetője lett. 1966-ban féléves tanulmányúton vett részt a Szovjetunióban. Kutató intézetben és üzemekben a minőség-ellenőrzési módszerekkel ismerkedett. Hazatérése után orosz nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett. 1969 és 1971 között a Győri Hűtőház termelési vezetője volt. 1971-ben a Győr-Sopron Megyei Minőségvizsgáló Intézet alkalmazta osztályvezetőként. 1979-ig dolgozott itt, a hűtő-, konzerv- és növényolaj gyártás hatósági ellenőrzése volt a feladata. 1977-ben műszaki doktori címet szerzett. 1979-től a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumban dolgozott. Előbb az Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrzési Főosztályon a hatósági élelmiszerellenőrzés irányítását végezte. Ennek keretében számos európai ország rendszerével és módszereivel ismerkedett meg. 1989-ben az ENSZ szakosított szervezetei által szervezett élelmiszer-besugárzási tanfolyamot végzett Hollandiában, 1993-ban 3 hónapot töltött az EU Bizottsága II. Főosztályán. 1995-től az Élelmiszeripari Főosztály Minőségpolitikai Osztály vezetője volt. A magyar élelmiszer előírásrendszer megújításával és az EU előírásokhoz való igazításával foglalkozott. Több szakmai-társadalmi szervezet tagja és tisztségviselője volt. Így a Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság titkára, a FAO/WHO Codex Alimentarius Magyar Nemzeti Bizottság elnöke volt, valamint a Magyar Eredetvédelmi Tanács elnöki teendőit látta el. 1993-tól részt vett a felsőoktatásban is, a BME-n, a Kertészeti Egyetemen és a Szegedi Főiskolán oktatott a nappali és a posztgraduális képzésben. Az élelmiszerszabályozás témában több könyve és cikke jelent meg, számos könyv társszerzője, illetve munkatársa. 2007-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa 2013-ban arany-, 2023-ban **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Ambrus Gabriella**

*1949-ben született Seregélyesen  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 2/1973.*

1973-tól a Budaprint Pamutnyomóipari Vállalat Goldberger gyárában kezdett dolgozni. Az itt eltöltött tíz év alatt a termelés különböző területein (hengernyomó festékkonyha, filmnyomó műhely, szervezési osztály) termelés-irányítói munkakörben dolgozott (művezető, kolorista). 1983-tól a Budaprint különböző egységeinél technológusként dolgozott. A fejlesztési laborban koordinálta a színmérés bevezetését, illetve fejlesztését a fonalfestés területén, a központi gyártmányfejlesztési osztályon részt vett a filmnyomógépek beszerzési tárgyalásain és a különböző ajánlatok összehasonlító elemzésében, valamint számítógépes tervezőrendszerek bevezethetőségének vizsgálatában a szabászat területén (CAD-CAM). A Budaprint gyáregységeinek önállóvá válása után 1989-1994-ig a Budaprint Secotex Textilfestő Rt. gyárában technológusként dolgozott, összekötő volt a félüzemi kísérletek kivitelezésében. Ebben az időszakban lehetősége nyílt részt venni a külföldi festék-, vegyszer gyártók által szervezett szakmai továbbképzéseken. Tagja volt a Textilipari Műszaki Tudományos Egyesületnek. 1994-1996 között az Anilin Kereskedelmi Rt-nél kereskedő mérnöki munkakörben a budapesti és vidéki textilgyártók festék- és vegyszer ellátását szervezte. 1996-tól 2005-ig a német tulajdonú Maya Divatkelmenyomó logisztikai osztályán alapanyag, festék és vegyszer beszerzése, valamint a gyártási folyamatok követése volt a feladata. Ez idő alatt részt vett az olasz gépgyártók által szervezett egy hónapos tanfolyamon Milánóban. 2006-2008-ig a MOME Textil Tanszékén oktatási titkárként dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Angyal Pál

*1949-ban született Hajdúböszörményben.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 3/1973.*

A diploma megszerzése után két évig dolgozott a Taurus Campingárugyárban technológusként. Ezután húsz éven át fejlesztő mérnök volt a Szerves Vegyipari Kutató Intézetben, ahol főleg vegyipari intermedierek desztillációs technológiával történő szétválasztásával és gyógyszerhatóanyagok ipari előállításának fejlesztésével foglalkozott. Húsz éven át tanított egy szakközépiskolában. Vállalkozóként, harminc évig mérnöki tanácsadó volt. Főbb szakterületei a környezetvédelem és pályázati tanácsadás. 1981-ben műszaki doktor címet szerzett. Több gyógyszer-technológiai szabadalomban alkotótárs.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



# Ányos Éva

*1950-ben született Budapesten  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 5/1973.*

1973-ban szerzett oklevelet a kar szerves és biológiai vegyipari szakán. A diploma megszerzését követően a Cukoripari Kutató Intézetben, tudományos munkatárs, majd kutatás fejlesztési osztályvezetői beosztásban dolgozott 1991-ig. Fő kutatási tevékenysége a gyártás során képződő színyanyagok eltávolítására, valamint a késztermék kihozatal növelésére alkalmas ioncserés és egyéb kémiai eljárások kidolgozására irányult. Munkáját több hazai és nemzetközi publikáció, előadás kísérte, három szabadalomnak társszerzője. Alap és alkalmazott kutatás mellett feladata az akkor még 12 cukorgyár műszaki, technológia támogatása, valamint új módszerek bevezetésében való közreműködés. 1985-ben a BME Vegyésmérnöki karán „műszaki doktor” fokozatot szerzett. 1991 és 1996 között a Szolnoki Cukorgyárban fővegyészi munkakörben felelt a laboratóriumok működéséért, a technológiai paraméterek, a termékek minőségi megfeleléséért, valamint a napi termelés elszámolásért. 1996-tól 8 éven keresztül ugyanitt a minőségirányítási vezetői munkakört látta el. Az ISO 9001 szabvány akkor hatályos követelményeit meghaladóan, folyamatmodellekkel támogatott, folyamatközpontú, a HACCP, BSC követelményeket is teljesítő integrált minőségirányítási rendszer kialakítását, bevezetését, működtetését irányította. 2000-ben a BME-n „minőségmenedzsment szakmérnöki”, 2001-ben „pénzügyi és gazdasági”, valamint „minőség és termelésmenedzsment” szakirányokon MBA szakképzettséget szerzett. 2000 és 2016 között a Magyar Minőség társaság által kiadott szakmai folyóirat szerkesztőbizottsági tagja. 2000-től munkaviszonya mellett saját vállalkozása keretében, más cégek számára, integrált minőségirányítási rendszerek kialakítását és bevezetését támogatta. 2005-ben elhagyva a megszűnőben lévő cukoripart, neves tanácsadó cégek „színeiben” multinacionális cégeknél, működésfejlesztési tanácsadóként dolgozott. Tanácsadói tevékenysége keretében - jellemzően a megbízó szervezet számára - folyamatok felmérését, fejlesztési javaslatok kidolgozását, valamint a szabályozási funkciót ellátó, hosszú távon fenntartható folyamatközpontú tudásbázis és a folyamatmenedzsment rendszer létrehozását, bevezetését, támogatta. 20 éves tanácsadói tevékenység, 60 ügyfél projekt, rendszeres publikálás, oktatás, szakmai konferenciákon való részvétel. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Ari Lajos

## Dr. OEC

*1949-ben született Zalaegerszegen  
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 4/1973.*

Felvették a Drezdai Műegyetemre, de átjelentkezett a BME-re. Diplomamunkája a Chinoin II. kutatólaboratóriumában készült. A OÉTI Toxikológiai Főosztályára került. Pesticid maradványokat és mikotoxinokat vizsgált élelmiszerekben, valamint klórozott szénhidrogén maradványokat emberi szövetekben és anyatejben. Eredményeit publikálta. Közgazdász-mérnök diplomát szerzett az MKKE-n. Közgazdasági gyakorlatot a Mirelite-nél szerzett. Ezután gazdasági osztályvezető-helyettes volt a Fővárosi István Kórházban. Közgazdasági diplomamunkáját továbbfejlesztette és 1983-ban Dr. OEC címet szerzett. Kinevezték az OORI gazdasági főigazgató-helyettesévé, majd itt később, két évig mb. főigazgató volt. Ausztriában 6 szemesztert végzett az ÖIK-ban, melynek tananyagát publikálta. 1995-ben az MKKE kitüntetéses szakosító oklevelét vette át, egészségügyi menedzserként. Megszervezte az OORI régi épületeinek felújítását, majd kollégáival megvalósították az OORI 32000 m<sup>2</sup>-es új tömbösített kórházát, ami nemzetközi hírű gyógyító, oktató, kutató intézmény, és a parasport egészségügyi bázisa. 2012. december 31-től nyugdíjas.

Társadalmi aktivitásai: a rendszerváltás előtt részt vett az EGVE megalapításában, melynek 12 évig elnöke volt. Bevezette az EAHM-be, ahol szintén 12 évig vezetőségi tag volt. 14 évig vezetőségi tagként tevékenykedett az MKSZ-ben is. Egy ciklusban elnökségi tag az MPB-ben; 20 évig elnökségi tag, nemzetközi gyorsasági versenybíró és nemzetközi ellenőr az UIM-ben. Szenvédélyes kongresszus szervező. Két tengeren túli és 9 európai országban tartott előadásokat az orvosi rehabilitációról, a gazdálkodásról, a kórház rekonstrukciós tapasztalatairól. Elismerései: Tűzvédelmi Érdemérem bronz fokozat (1985), Sport Érdemérem bronz fokozat (1988), Népjóléti Miniszteri Elismerő oklevél (1995), A Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje (1997), Batthyányi-Strattmann László Díj (2003), Orvosi Rehabilitáció és Fizikális Medicina Magyarországi Társasága Vas Imre emlékérmé (2009), EGVE Díszoklevél, örökös tiszteletbeli tagság (2018), a Magyar Egészségügyi Manager Klub Életmű díja (2019). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Dr. Balogh Mária**

## **a kémiai tudomány kandidátusa**

*1949-ben született Szekszárdon.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 7/1973.*

1973-tól 2011-ig a gyógyszeriparban dolgozott gyógyszerkutató, tudományos tanácsadó, majd 2002-től laborvezető munkakörben (Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyára Rt., amely 1997-től a Sanofi vállalatcsoport tagja). A Szintetikus Kutató Laboratórium II. osztályon új biológiailag aktív heterociklusos vegyületek szintézisével foglalkozott. Közben 1983-1986 között egy évet töltött ösztöndíjas kutatóként a Liege-i Egyetem Kémiai Intézetében, ahol montmorillonit katalizátorok alkalmazását vizsgálta szerves kémiai szintézisekben. 1997-től kémiai koordinátorként dolgozott a Sanofi francia és amerikai kutatóival együtt ion-csatorna blokkolók, GPCR antagonisták, enzim inhibitorok kutatásán, fejlesztésén. Nyugdíjasként 2012-2017 között a Vichem Kft. kutatólaboratóriumában folytatta tevékenységét. Új kináz gátló molekulák szintézisével, hatás - szerkezet összefüggések vizsgálatával foglalkozott. 2018-tól az AVICOR Kutató, Fejlesztő Kft kutatási projektjein, új vegyületek előállításán és szintézismódszerek fejlesztésén dolgozik. Műszaki doktori disszertációját elméleti szerves kémia szaktudományból 1978-ban védte meg a Budapesti Műszaki Egyetemen. A kémiai tudomány kandidátusa címet 1988-ban szerezte meg "1,4-Dihidropiridinek és 1,6-Naftiridinek szintézise és reakciói" című értekezésével. 26 tudományos közlemény, 1 enciklopédia fejezet, 22 szabadalom és 30 hazai és nemzetközi konferencián tartott előadás szerzője, illetve társszerzője. Egy 1993-ban megjelent könyv társszerzője (M. Balogh, P. Laszlo: Organic Chemistry Using Clays, Springer-Verlag).

1988-ban Zemplén Géza ifjúsági díjat kapott

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Bártfai Judit

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 12/1973.*

Az egyetem elvégzése után a Chinoin Gyógyszergyár újpesti központjában kezdett el dolgozni, a szabadalmi ügyvivői vizsga letétele után szabadalmi ügyvivőként. 1980-ban új munkahelyén, a Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalatnál szabadalmi kérdésekben igazgatói tanácsadó munkakört töltött be. Államközi tárgyalásokon vett részt (pl. amikor az USA a kereskedelmi vámkedvezményt szabadalmi kérdésektől tette függővé), valamint multinacionális cégekkel folytatott licenc tárgyalásokon is szabadalmi ügyvivőként volt jelen. 1995-1999 között egy amerikai növényvédőszer gyártó cég magyarországi leányvállalatának volt a kereskedelmi igazgatója. 1999-ben saját, növényvédőszer forgalmazó importőr nagykereskedelmi céget alapított, amelyet ma is vezet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Bartha Ferenc Lóránt

*1949-ben született Taktaharkányban.  
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 11/1973.*

A kazincbarcikai Irinyi János Vegyipari Technikumban tett érettségije után, a sorkatonai szolgálata előtt, vegyésztechnikusként dolgozott a Borsodi Vegyi Kombinát ammónia gyárában. 1973-ban „Mérnök-tanár”, majd 1977-ben „Vegyipari műveleti szakmérnök” oklevelet szerzett. 1973-ban az Országos Húsipari Kutatóintézet radiológiai laboratóriumában kezdte vegyésszmérnöki pályafutását. 1974–1976-ig a Tiszai Vegyi Kombinátban dolgozott üzemi diszpécserként, majd műszaki ügyintézőként. 1976-tól 1997-ig az Alkaloida Vegyészeti Gyárban dolgozott. 1979-ig a D(-)-fenilglicin gyártó üzemben részlegvezető volt, majd a Kísérleti üzembe került üzemvezető helyettesnek. Kezdetben leginkább a vállalat saját szabadalmán alapuló glyphosate-gyártás fejlesztésén dolgozott, később több szintetikus gyógyszer- és növényvédőszer-hatóanyag, valamint számos magas intermedier gyártásfejlesztésével foglalkozott. Legjelentősebbek: mexiletine, trapidil, ketotifen, syncumar, buprenorphine, fusillade, dimetil-foszfát, trimetoxi-benzaldehid, L-fenilalanin, iminodibenzil. 1986-tól üzemvezetőként a Kísérleti üzemben a speciális műveletek és technológiai megoldások (membránszűrés, filmdesztilláció, folyamatos reaktortechnika, katalitikus hidrogénezés) adaptálásán, továbbfejlesztésén és a GMP konform gyógyszerhatóanyag gyártás megvalósításában tevékenykedett. Rendszeresen részt vett felnőtt szakmunkások továbbképző oktatásában. 1994-ben az üzemben, műszaki és fizikai állományú munkatársaival együtt, megvalósították a helyi szakközépiskolások vegyipari műveleti oktatását. 1998–2011-ig az Egis Gyógyszergyárban fejlesztőmérnök volt. A cetirizine, atorvastatin és rosuvastatin gyógyszerhatóanyagok gyártására validált eljárásokat dolgozott ki. 2012–2021-ig az Ubichem/Soneas Vegyipari Vállalatnál fejlesztőmérnökként a gyógyszerhatóanyagok magas intermediereinek gyártásfejlesztésével foglalkozott. Több, mint 15 jelentősebb (ebből 10 iparilag hasznosított) szabadalom társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Dr. Blaskó Gábor**

**címzetes egyetemi tanár, a kémiai tudomány doktora,  
az MTA rendes tagja**

*1950-ben született Szombathelyen.  
Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 9/1973.*

Vegyésszérmérnöki diplomája után, 1980-ban a kémiai tudomány kandidátusa, 1984-ban a kémiai tudomány doktora címet nyerte el. A Magyar Tudományos Akadémia 2001-ben levelező taggá, 2007-ben rendes taggá választotta. 1973 és 1986 között a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémiai Tanszékén, illetve az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetében dolgozott tudományos munkatársként, főmunkatársként majd tudományos tanácsadóként. 1989-től „Habilitált Doktor”, valamint címzetes egyetemi tanár. Az 1980-1981 közötti időszakban a Pennsylvania State University-n, majd 1986 és 1989 között a University of Illinois at Chicago, College of Pharmacy-n meghívott kutatóként dolgozott. 1989-től 2007-ig az EGIS Gyógyszergyár Rt. kutatási igazgatója volt. 2007-től a nyugdíjba menetelig (2015-ig) a Budapesten felépített Servier Research Institute of Medicinal Chemistry alapító ügyvezető igazgatója, majd 2015-től tudományos tanácsadója volt. 2018-tól az EGIS Gyógyszergyár Zrt. Felügyelő Bizottságának elnöke. 1998-tól az MTA Szerves- és Bio-molekuláris Kémiai Bizottság tagja, 2007 és 2009 között a Bizottság titkára. 2005 és 2006 között Kémiai Doktori Bizottság társelnöke, majd 2006-tól 2014-ig a bizottság elnöke volt. 2013 és 2015 között az OTKA Bizottság tagjaként dolgozott. 2006-tól 2012-ig az MTA TTK Külső Tanácsadó Testületének tagja, 2013 és 2015 között az elnöke volt.

MTA Kiváló Kutató címet 1976-ban, 1984-ban és 1986-ban kapott. 1983-ban Zemplén Géza Díjban, 2007-ben Széchenyi Díjban, 2009-ben Gábor Dénes Díjban, 2017-ben a Magyar Tudomány kategóriában Príma Díjban részesült. 2015-ben a „Magyar Érdemrend Középkeresztje” kitüntetésben, majd 2019-ben a „Magyar Gyógyszerkutatásért” elismerésben részesült. 2009-ben a Budapesti Műszaki Egyetem díszdoktorává választotta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Bognár Ferenc**

*1947-ben született Újkécskén.*

*Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 14/1973.*

Vegyésztechnikusként részt vett a BME Szervetlen Kémia Technológia Tanszékének üzemcsarnoka berendezésében, a D épületben. A mérnöki diploma átvétele után 2 évig dolgozott a Chinoi Kutató-laboratóriumában. 1975-ben egy kereskedelmi szakközépiskolában, pedagógusként folytatta tevékenységét. Tanárként segítette diákjait a „Szakma Kiváló Tanulója” (SZKT) versenyre való felkészülésben, ahol egyikük országos 2. helyezést ért el. Szakmai vezetőként biztosította a duális képzésben a tanulók szakmai gyakorlatait, amely később segítette a diákok elhelyezkedését. Részt vett tankönyv lektorálásában, ill. egy részének megírásában, munkafüzet szerkesztésében, mely a távoktatásban nyújtott segítséget.

Több évtizedes pedagógiai munkájáért, mellyel hozzájárult tanulói személyiségének fejlődéséhez, a szakmai képzés tartalmi fejlesztésében folytatott meghatározó munkásságáért és az iskola irányításában végzett lelkiismeretes, pontos szervező tevékenységéért Varga István díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Boros Ilona

*1949-ben született Vállajon.*

*Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 15/1973.*

1973-tól a Központi Élelmiszervizsgáló Intézetben, majd annak jogutódainál dolgozott. Feladata élelmiszeranalitikai módszerek fejlesztése, szabványosítása volt. Az új módszerek pontossági jellemzőinek kimérésére az élelmiszervizsgáló hálózat laboratóriumainak részvételével körvizsgálatokat szervezett, értékelt. A rutinban használt analitikai módszerek körvizsgálataival pedig a laboratóriumok gyakorlatának egységesítését, szakmai színvonaluk javítását szolgálta. E munka során bekapcsolódott a vizsgálati módszerek hazai és nemzetközi szabványosításával foglalkozó szervezetek (MSZH, majd MSZT, Magyar Élelmiszerkönyv, ICUMSA, FAO/WHO Codex Alimentarius) munkájába. 1993-tól a Cukoripari Kutató Intézet privatizációjával létrejött Cukorkutató Kft. Analitikai és Környezetvédelmi Osztályának vezetőjeként dolgozott. A cég a magyarországi cukorgyárak műszaki- és termékfejlesztési projektjeit segítette. Itt az első fontos feladata akkreditált laboratórium szervezése és vezetése volt. A Nemzeti Akkreditáló Testület követelményei alapján működő laboratórium főként a termékek minőségi jellemzőit mérte, de fokozatosan kiterjesztette tevékenységét a környezeti kibocsátások (szennyvíz, zaj) vizsgálatára is. Az 1990-es évek második felétől nagy hangsúlyt kapott munkájában a cukorgyárak EU-csatlakozásra való felkészítése. Az ennek jegyében történő jogharmonizáció a termékek minőségi előírásain túl, a gyártás higiéniai feltételeit, valamint a környezetvédelmi kibocsátásokat érintette. Ebben a folyamatban a cukorgyári szakemberek és a magyar jogalkotók közötti közvetítés volt a feladata. A hazai jogharmonizáción túl az iparág európai érdekvédelmi szervezeteinek (CEFS) termékminőséggel, vizsgálati módszerekkel, valamint környezetvédelemmel foglalkozó bizottságaiban folytatott munkájával segítette az ebben az időszakban szakmai szempontból komoly fejlődést elért magyar cukoripart.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## **Dr. Bózsing Dániel**

*1948-ban született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 16/1973.*

Érettségi után egy évig gyógyszeripari szakmunkásképző iskolába járt, majd felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára. Mindig is érdeklődést mutatott a kémia, főleg a szerves kémia iránt, így az egyetemi szakosodásnál a gyógyszeripari ágazatot választotta. Az egyetem elvégzése után az akkori EGYT Gyógyszergyárban helyezkedett el. Itt járta be a szakmai ranglétra néhány fokát, az üzemmérnöktől, a kutatómérnökön át, a laborvezetői beosztásig. Először az állatgyógyászatban és a növényvédelemben hasznosítani kívánt új vegyületek előállításával, valamint generikus és pregenerikus vegyületek új szintézisével foglalkozott, majd 1987-től a Preparatív Kutató 4. laboratóriumot vezetője lett. Vezetése alatt számtalan humán felhasználású originális molekula előállítása, sok új eljárás-szintézis és 3 új pregenerikus magyar gyógyszer szintézisének kidolgozása történt (Cordaflex, Cardilopin és Ketilept, a Cordaflex, valamint a Ketilept ipari innovációs díjban is részesült). A kutatás eredményéből 29 találmányi bejelentés, 37 előadás, valamint 7 tudományos publikáció született. 1986-ban doktorált, és nyugdíjazásáig (2009-ig) ugyanazon a helyen, 22 évig vezetői beosztásban, a mai nevén EGIS Gyógyszergyárban dolgozott.

Elismerései: kiváló dolgozó, MKE Kiváló Egyesületi Munkáért Oklevél, Európa Mérnöki Oklevél, Pro Sanitate emlékérem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Dr. Bölcskei Hedvig**

**a kémia tudomány kandidátusa, címzetes egyetemi docens**

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyésszépmérnöki oklevelének száma: 17/1973.*

Diplomázás után, 1973-tól 1979-ig a Richter gyógyszergyárban dolgozott kutató-fejlesztő mérnökként, eburnánvázias alkaloidok, vinkamin és származékaik, apovinkaminsav-etilészter (Cavinton) szintézisében. A témában elért eredményeiből egyetemi doktori értekezést írt. 1979-től 1997-ig a Richter gyógyszergyár munkatársaként csatlakozott Szántay Csaba akadémikus MTA KKKI-ban működő kutatócsoportjához, ahol katarantin és származékai szintézise terén elért eredményeiből kandidátusi értekezést írt. Később antitumor hatású, vinblasztin típusú indol-indolin származékok szintézisében dolgozott. 1997-2013 között a Richter Gedeon Nyrt.-ben központi idegrendszerre ható vegyületek (dopamin agonisták (Cariprazine), feszültségfüggő nátrium csatorna blokkolók, monoamin transzporter inhibitorok, MCHR1 antagonisták, P2X3 antagonisták) szintézisével, gyógyszerkémiaiájával foglalkozott. 2009-ben a BME Szerves Kémia és Technológia Tanszékén címzetes egyetemi docens címet kapott. Nyugdíjba vonulása óta (2013) a Tanszéken dolgozik, a Biomolekulák kémiai és a Szerves kémia tárgyak oktatásában vesz részt. Témavezetésével nyolc szakdolgozat, kilenc diplomamunka és egy PhD disszertáció készült. 68 tudományos közlemény szerzője, 15 szabadalomban társszeltaláló.

Az MTA Alkaloidkémiai Munkabizottságának a titkára volt 1998-tól 2011-ig, majd az Alkaloid- és Flavonoidkémiai Munkabizottság titkára (2011-2014), elnökhelyettese 2015-től-2018-ig, 2018-tól jelenleg is elnöke.

1990-ben Zemplén Géza-díjjal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Brenkus Károly**

*1950-ben született Budapesten.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 18/1973.*

Az egyetem elvégzése után a Budapesti Vegyiműveknél kezdett el dolgozni, termelésirányítói beosztásokban. Az Elektrolízis üzemben üzemmérnök, majd a Termelési Iroda vezetője volt. A gazdasági mérnöki tanulmányok befejezése után, gazdasági elemzőként, a vállalati szintű döntések megalapozójaként tevékenykedett. Ebben az időben részt vett a vállalathoz kihelyezett technikusképző oktatásban is. Visszatérve a termelésirányításba, üzemvezetőként, termelési osztályvezetőként, majd az üzemcsoport vezetőjeként dolgozott. A vállalati növényvédőszer-gyártás beszüklése miatti létszámleépítés során távozott a Cégtől. 2000-tól az Agro Chemie Kft. egyik növényvédőszer üzemcsoportját irányította. 2002-től a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi Felügyelőségen dolgozott a 2010. évi nyugdíjazásáig. Ez után a környezetvédelem területén tevékenykedő családi vállalkozásban végzett, ill. végez szakértői tevékenységet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Bujdosó Katalin**

*1950-ben született Nagykőrösön.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 19/1973.*

A diplomamunkáját a Könnyűipari ágazaton készítette, melyet követően a könnyűiparban kezdett tevékenykedni. Kezdetben a fonalfestő üzem vezetőjeként, később pedig a Békéscsabai Kötöttárugyárban a festő-, kikészítő üzem üzemvezetőjeként dolgozott. A rendszerváltó évek során a textilipar válságba került. A továbbiakban az élelmiszeripar különböző területein tevékenykedett. Csokoládégyárak üzemeiben, borászatok palackozóiban termelésirányító, üzemvezetői feladatokat látott el 2007-ig, a nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Burián László Géza**

*1950-ben született Tótkomlóson.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 20/1973.*

A diploma megszerzése után a Kecskeméti Konzervgyárban dolgozott termelés-irányítóként 1978-ig. Ezután a Bács-Kiskun Megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomáson, az új talajtani laboratóriumot üzemelte be és működtette 1983-ig. Ebben az időszakban a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen a talajtani szakon szakmérnöki diplomát szerzett. Ezt követően a Zöldségtermesztési Kutató Intézetben a kutató- és fejlesztő laboratóriumot vezette. 1991-től egyéni vállalkozóként, majd később feleségével céget alapítva, bioélelmiszer gyártásával, forgalmazásával és szaktanácsadással foglalkozott nyugdíjba vonulásáig (2015-ig). Nyugdíjazása óta szaktanácsadóként, egyéni vállalkozóként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Czakó György

*1949-ben született Debrecenben.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 21/1973.*

A diploma megszerzése után a Pécsi Orvostudományi Egyetemen kezdett dolgozni, ahol először a Központi Klinikai Laboratóriumban új módszereket vezetett be, majd a Biokémiai Intézetben biokémiát tanított. 1982-től a Környezetvédelmi Intézetben szakértő mérnöki munkát végzett. 1987-ben környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett a BME-n. 1987-től a CORAX Kft-nél kifejlesztette a környezetvédelmi ágazatot. 1989-től a Szkarabeusz Kft. tulajdonosaként, vezetőjeként, először nagyobb környezetvédelmi szolgáltató technológiákat épített ki és működtetett, majd 2000-től, folyamatosan, laboratóriumok, üzemek, iskolák, egyetemek részére finomvegyszereket, reagenseket, laboratóriumi fogyóeszközöket, műszereket fejleszt, illetve forgalmaz.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Csik László

*1948-ban született Lónyán.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 23/1973.*

A diploma megszerzése után az Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézetben (NIMIGÜSZI) dolgozott tudományos munkatársként és számítógépes informatikai rendszerek fejlesztésében vett részt. 1977-től a KEMIKÁL Építőanyagipari Vállalat szervezési egységének vezetője volt. Posztgraduális képzésben okleveles gazdasági mérnöki diplomát (BME), majd 1990-ben Japánban az AOTS (Yokohama, Japan) Corporate Management Training Course Certificate-jét szerezte meg. 1982-ben, amikor megnyílt a lehetősége jogi személyiségű vállalkozás alapításának, több társával közösen megalapították az Orient Műszaki-Gazdasági, Szervező és Fejlesztő Kiszövetkezetet, amelynek vezetőjévé választották. A Kiszövetkezet fő tevékenységi körébe tartozott: menedzsment tanácsadás, számítógépes irányítási rendszerek fejlesztése, folyamatszervezés, kulturális tevékenység (könyvkiadás, komolyzenei koncertek szervezése). Több szakterületen dolgozott felsővezetői beosztásban – a már említett vezetői tanácsadó cégen kívül volt élelmiszeripari vállalkozásnál ügyvezető, tőzsdei gyógyszeralapanyag-gyártó cég stratégiai vezérigazgató helyettese, gazdaságfejlesztő közhasznú társaság ügyvezetője. Foglalkoztatták műszaki, gazdasági, informatikai tanácsadóként, tartott előadásokat menedzsment módszerek témakörben vezetőképző intézményekben, a BME Mérnöktovábbképző keretében, valamint a Kereskedelmi és Iparkamarában. Szakmai és érdekképviselői szervezetekben töltött be vezető tisztségeket: Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság, Pest Megyei Kereskedelmi és Iparkamara, Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Szervezetfejlesztési Bizottsága, Vállalkozók Országos Szövetsége elnökségének, majd a Felügyelő Bizottságának volt a tagja.

Kiemelkedően eredményes szakmai tevékenysége elismerésül Magyar Gazdaságért Díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Daragó Dénes

*1946-ban született a Orgoványon.  
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 26/1973.*

A diploma megszerzése után a Kecskeméti Konzervgyárban kezdett dolgozni technológusként, majd technológiai osztályvezetőként. Közreműködött olyan jelentőségű termékek, mint a csemege kukorica és a bébiételek technológiájának kidolgozásában, azok gyártásának bevezetésében. 1980-ban mérnök biológus szakmérnöki diplomát szerzett. 1990-től termelési, majd logisztikai igazgatóként dolgozott. 1992-ben privatizálta a konzervgyárat a HJ. Heinz nevű amerikai cég. Ennek során megismerte az angol nyelven történő munkavégzést és a multinacionális munkakultúrát. Mint a fejlesztésért felelős terület vezetője, részt vett a cég jelentősebb projektjeinek előkészítésében. 1997-ben csatlakozott az Univer cégcsoporthoz (, mely a mai napig 100% magyar tulajdonú), mint az Univer Product Zrt. minőségbiztosítási és fejlesztési igazgatója. 2006-ban történő nyugdíjazása után még nyolc évig dolgozott kiemelt fejlesztési projekteken. Munkája során kiválóan hasznosította a multi cégnél szerzett tapasztalatait, egy közepes, teljesen hazai tulajdonú cég nagyvállalattá való válásában. Nyugdíjba vonulásakor munkáját Univer Életmű díjjal ismerték el. Szakmai munkája mellett évtizedek óta jelentős területen termel szőlőt és gyümölcsöt. 2010 óta kézműves lekvárokat készít Daragó Tanya márkanév alatt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## **Daragó Dénesné Tóth Ildikó**

*1947-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 135/1973.*

A diploma megszerzése után, férjével együtt, a Kecskeméti Konzervgyárban kezdett dolgozni laborvegyészként, majd osztályvezető helyettesi, később pedig minőségbiztosítási vezető beosztásban. Az itt eltöltött majdnem harminc év alatt végigjárta a konzervipari termékek minőségbiztosításának minden folyamatát, a nyersáru átvételtől a készáru kibocsátásáig. 1980-ban Élelmiszerminősítő szakmérnöki oklevelet szerzett. Nevéhez kapcsolódik a gyár HACCP és ISO szabvány szerinti minőségbiztosítási rendszerének kidolgozása és működtetése. 1996-ban részt vett az UNIDO által szponzorált „Jó Gyártási Gyakorlat - Útmutató a magyar élelmiszeripar számára” című kiadvány konzerviparra vonatkozó fejezetének kidolgozásában. A gyár a privatizáció során a H.J Heinz Company tulajdonába került. Itt megismerte a globális multi cégek munkamódszereit és az angol nyelven történő munkavégzést. 1999-ben csatlakozott a Campden and Chorleywood Magyarország Kht-hoz, ahol élelmiszeripari szakértőként dolgozott az élelmiszeripar és a mezőgazdaság sok területén, a cégek HACCP, ISO, Eurep Gap, rendszereinek kidolgozásában és azok rendszeres felülvizsgálatában. Elvégezte az SGS Vezető auditori tanfolyamát is. 2007-ben vonult nyugállományba. Azóta férjével együtt a tanyájukon megtermelt gyümölcsökből kézműves lekvárokat állítanak elő, Daragó Tanya márkanév alatt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Deák András PhD

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 27/1973.*

Középfokú tanulmányait a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban végezte, majd 1973-ban szerzett vegyésmérnöki diplomát a BME szerves és biológiai vegyipari szakán. Tanulmányai befejeztével a BME Vegyipari Műveletek Tanszék (ma Kémiai és Környezeti Folyamatmérnöki Tanszék) állományába került tanársegédként, majd adjunktusként, végül docensként dolgozott itt nyugdíjazásáig, 2014-ig. Oktatási dékánhelyettes volt 2007-től 2014-ig. Oktatói munkája főként vegyipari műveletekhez és statisztikai tárgyakhoz kapcsolódott, tantermi és laboratóriumi gyakorlatokat vezetett, előadásokat tartott. Előadója volt az alapképzés Vegyipari műveletek I. tantárgynak 2007-től 2014-ig. Kutatómunkáját keverőrendszerek komplex vizsgálata, fázisegyensúlyok modellezése, alkalmazott matematikai statisztika, kísérlettervezés és minőségügyi statisztika területén végezte. 1979-ben műszaki doktori címet, 1997-ben PhD fokozatot szerzett. Kutatómunkáiról hazai és külföldi szakmai folyóiratokban rendszeresen publikált, több ma is használatos szakkönyv és egyetemi jegyzet társszerzője.

Munkájáért számos elismerést és díjat kapott, többek között 2014-ben megkapta a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét és az Apáczai Csere János-díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Dr. Deák Ferenc**

## **a műszaki tudományok kandidátusa**

*1949-ben született Ungváron.  
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 28/1973.*

1973-ban a Tiszai Vegyi Kombináthoz került. Részt vett a TVK műanyagfeldolgozó Gyárának beruházásaiban. 1975-ben a BME Műanyag- és Gumiipari Tanszékére kapott meghívást, ahol munkája a gázüzemű kémények korrózióálló bevonatainak kiképzése és a bevonatolási technológia megvalósítása volt (jelenleg ez a technológia két területen is nagyüzemi módon kerül alkalmazásra). 1976-ban a Műanyagipari Kutató Intézet munkatársa lett. Tevékenységi területe az anionos gyorspolimerizáció alkalmazása a poliamid 6 öntött féltermékek gyártásánál, elsősorban az új típusú alkáli és alkáli földfémek alapján létrehozott katalizátorok, valamint a megfelelő aktivátorok kiválasztása. A munka célja a polimerizáció sebességének széles sávban való szabályozhatósága. Ezen munkák bázisán lehetővé vált a hazai öntött poliamid féltermékek minőségi gyártása. Ezzel párhuzamosan, 1981-től 1984-ig aspiranturái tanulmányokat folytatott a moszkvai Mengyelejev Intézetben és a Műanyagipari Kutató Intézetben. 1984-ben a műszaki tudományok kandidátusi fokozatát nyerte el. A kémiai tevékenységgel egyidőben, 1991-ig az öntött poliamid termékek alkalmazási területeinek feltárásával foglalkozott. 1991-ben a kidolgozott polimerizációs technológiának az ipari megvalósítását indította el. Megalakította a Teraglobus Kft-t, mely 2002-ig vegyesvállalati formában működött, és ahol ügyvezetőként tevékenykedett. 2002-ben a technológia megmentése érdekében, megalapította a kizárólag magyar tulajdonban lévő Quattroplast Kft-t, valamint a Nylaplast Kft-t. A hazai gyártású poliamid 6 féltermékek mellett, a cég a műszaki műanyag féltermékek teljes választékát forgalmazza a hazai és a környező országok piacain. A Teramid márkanév alatt forgalmazott hazai termék az Ipari Vásáron nívódíjat kapott. Jelenleg is ügyvezetőként és tulajdonosként tevékenykedik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Deák Terézia

*1949-ben született Körmenden.*

*Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 29/1973.*

Az egyetem elvégzése után, 1973 és 1986 között a Peremartoni Vegyipari Vállalat Műszaki Fejlesztési Főosztályán kutató-fejlesztő mérnökként dolgozott. Szerves intermedierek – főként szénkéneg alapú, ditiokarbamát típusú vegyületek – és növényvédőszer alapanyagok kutatásával foglalkozott nagylabor- és kísérleti üzemi technológia kidolgozásának szintjéig. Időközben, 1976-ban, a BME Gépészmérnöki Karán Mérnök-tanári oklevelet szerzett, majd 1982-ben a „Találmány, szabadalom, licencia a mérnöki gyakorlatban III.” mérnöki továbbképzőt végezte el. 1986. szeptemberétől Veszprémben, a Magyar Ásványolaj és Földgáz Kísérleti Intézet ( MÁFKI ) Alkalmazástechnikai Osztályán, tudományos munkatársként, iparvállalatokkal együttműködve ( Ikarus Karosszéria és Járműgyár, Lőrinci Textil Kft. Bp. ), azok technológiájának továbbfejlesztése, finomítása céljából széles skálájú gyakorlati fejlesztésekkel, kutatásokkal – bitumenes technológiák, hulladékanyagok ártalmatlanítása, szigetelő anyagok fejlesztése, adszorpciós technológiák – foglalkozott. A kutatóintézetek megszűnése után másfél évig, az 1993-1994. években Fűzfőgyártelepen, az Irányítástechnikai Szakközépiskola és Ipari Szakmunkásképző Intézetben szerves kémiát és kémiai technológiát tanított. 1995-től nyugdíjazásáig a Veszprém Megyei Vállalkozásfejlesztési Központban mikrohitel menedzserként dolgozott. Két szabadalom résztulajdonosa (1981., 1992.)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Debreczy Rózsa

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 30/1973.*

Kapcsolata a vegyiparral a középiskolai tanulmányaival kezdődtek, ahol a Diószeghy Sámuel Élelmiszeripari szakközépiskola növényolaj- és háztartásvegyipari szakán végzett. Ezt követően azonnal felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára, ahol diplomáját a szerves és biológiai vegyipari szakon szerezte. Pályafutását a műanyagok alkalmazás és ellenőrzés-technológiája határozta meg. Első munkahelye a Kontakta Alkatrészgyárban volt, ahol a műanyag alkatrészek laboratóriumi vizsgálatában tevékenkedett. Következő munkahelye a VBKM Ganz Kapcsoló és Készülék Gyára, ahol a korábban szerzett tapasztalatait a műanyagok laboratóriumi vizsgálatában, ill. később a fejlesztés területén hasznosította. Pályája következő állomása az Országos Tanszergyártó Vállalat (később Calderoni ) volt, ahol a fejlesztés és a műanyagtechnológia területén dolgozott. 1996-ban a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán a Közgazdasági szakokleveles mérnök szak vállalkozási szakirányán szerzett diplomát. A rendszerváltás után a Barabás Mérnökiroda Kft. műszaki és számviteli kérdéseinek megoldásában vállalt szerepet. Jelenleg aktív nyugdíjas éveit tölti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Drucker Tamás

*1944-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 172/1973.*

A diploma megszerzése előtt vegyésztechnikusként dolgozott a takarmányokban előforduló mikotoxinok kimutatása és ellenőrzése területén. A diploma megszerzése után, 1976-ig ugyanott folytatta munkáját és több analitikai eljárást dolgozott ki a gázkromatográfia felhasználásával. Azt követően, 1979-ig az élelmiszerek és a környezet növényvédőszer-szennyezettségének analitikájában folytatta munkáját. Részt vett a kapillárkolonnás gázkromatográfia alkalmazásának fejlesztésében, az ólomszennyezettség országos ellenőrzésében, a növényvédőszer-maradványok környezetvédelmi monitoring rendszerének kidolgozásában. 1979-ben búcsút mondott a laboratóriumnak és a Nehézipari Minisztérium Kereskedelmi főosztályán főelőadó lett. Itt a növényvédőszeres, továbbá a korábbi munkahelyén szerzett tapasztalatok alapján, a szénhidrogének gyártásának és forgalmazásának irányításában vett részt. A minisztérium megszűnésével, 1981-ben, az Országos Anyag- és Árhivatal munkatársa lett, ahol munkája kiegészült a szénhidrogén-termékek árképzésével. 1983-ban a BME-n gazdaságmérnöki diplomát szerzett. Az Oxigén és Disszouzgáz Gyártó Vállalatnál 1986-ban megpályázta a kereskedelmi főosztályvezetői állást, amit sikerült elnyernie. A vállalat 1989-ben vegyesvállalatot alapított a német Messer-Griesheim vállalattal, amelynek élére - magyar részről - kinevezték ügyvezető igazgatónak. A vegyesvállalat működési feltételeinek létrehozásában, később a minőségbiztosítási rendszer kialakításában is jelentős szerepet vállalt. A vegyesvállalat 1996-ban egyesült a magyar vállalattal, Messer Hungarogáz Kft. néven. Az új vállalatnál értékesítési igazgatóvá nevezték ki, amely pozícióból vonult nyugdíjba, 2005-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Garamvölgyi Elvira Zsuzsanna**

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 40/1973.*

Diplomája megszerzése után a Híradástechnika Szövetkezet Műszaki Fejlesztési Osztályán dolgozott, ahol műgyantákkal foglalkozott. 1975-től a 2017. évi nyugdíjba vonulásáig a Kőbányai Sörgyár (ma Dreher Sörgyárak Zrt.) munkatársa volt. Eleinte víz- és szennyvíz vizsgálatokat végzett. 1987-től a Víz- és Környezetvédelmi Osztály vezetőjeként laboratóriumi, környezetvédelmi, munkavédelmi mérések végzésére alkalmas műszerek beszerzése, a vizsgálatok elvégzése, a környezetvédelmi bevallások bevezetése, bejelentése tartozott a feladatai közé. Átszervezés következtében 1995-től környezetvédelmi főmunkatárs volt. Tevékenysége során a vállalatnál bevezetésre került a Környezetközpontú Irányítási Rendszer. 1997-ben munkavédelmi okleveles szakmérnöki diplomát, 1999-ben emelőgép ügyintézői, 2000-ben középfokú tűzvédelmi képzettséget szerzett. 1998-tól védelmi megbízott beosztásban, 2001-től tűz- és munkavédelmi specialista munkakörben dolgozott. Irányításával a vállalatnál bevezetésre került a Munkahelyi Egészségvédelem és Biztonság Irányítási Rendszer, valamint a továbbiakban feladata volt ennek működtetése, fejlesztése. Minőségbiztosítás, HACCP, környezetirányítási rendszerek belső auditoraként is tevékenykedett.

1985-ben Kiváló Dolgozó, 1991-ben a Kőbányai Sörgyár Elismert Dolgozója kitüntetést, 1997-ben Funkcionális Vezetői Díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Guttman Katalin**

*1949-ben született Pápán.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 44/1973*

A diploma megszerzése után, 1973-tól 1982-ig az Állami Energetikai és Energiabiztonságtechnikai Felügyeletnél végezte munkáját. Feladata a vegyipar energiafelhasználásának feldolgozása és energia-szükségletének rövid-, közép- és hosszútávú tervezése volt. 1982-1992 között előbb az Ásványolajforgalmi Vállalat Minőségellenőrzési Főosztályán, mint kenéstechnikai szakember végzett tanácsadói tevékenységet, majd az Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt Tervezési Főosztályán a kőolaj-feldolgozás országos tervezésében vett részt. A rendszerváltás után angoltudását és szervezőképességét hasznosítva, nyugdíjba vonulásáig a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Kara Nemzetközi Osztályán részt vett az idegen nyelvű curriculum fejlesztésében, szervezte a hallgatói és az oktatói csereprogramokat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## Dr. Gyóry Péter

*1947-ben született Budapesten.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 45/1973.*

A diploma megszerzése után a BME Szerves Kémia Tanszékén dolgozott tudományos segédmunkatársként. Ugyanitt készítette doktori értekezését (1974. január 1-től, a Chinoin állományában,) a vinka-alkaloidok tárgykörében. Eközben részt vett az esti tagozatos hallgatók laboratóriumi gyakorlatának vezetésében is. Számos magyar és külföldi szabadalom feltalálója, köztük a Cavinton előállításáé. Több előadást tartott az MKE Vegyészkonferenciáján és az MTA Alkaloidkémiai Munkabizottságának ülésein. 1979-ben a Chinoin-ban folytatta tevékenységét kutató-, üzem-, majd üzemvezető-helyettes mérnökként. Műszaki doktori értekezését 1980-ban védte meg. 1985-től üzemvezető volt, egészen nyugdíjba vonulásáig (2010).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Horkay Edit

*1947-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 52/1973.*

Pályáját az Országos Gyógyszerészeti Intézetben kezdte kábítószeres kimutatására alkalmas gázkromatográfiás eljárás kidolgozásával. 1976-tól a Pest Megyei KÖJÁL munkatársaként az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet (OÉTI) kutatási munkáiba kapcsolódott be. Vizsgálta az élelmiszerekkel érintkező műanyagokból, mázas edényekből kioldódó káros anyagokat, toxikus nehézfémeket, növényi élelmiszerek nitrit-, nitrát tartalmát. 1982-ben átkerült az OÉTI állományába, a kozmetikai szakterületre, ahol a kozmetikumok hazai egészségügyi szabályozásának kidolgozása volt a feladata, majd 1994-től az EU kozmetikai irányelveit honosító joganyagok előkészítése. Részt vett a kozmetikumok engedélyezési-, tanúsítási-, nyilvántartási eljárásában. Az OÉTI Kormányzat által kijelölt, kozmetikumokért felelős nemzeti hatóságként működik 2004-től és ellátta a nemzeti hatóság kötelezettségeit a kozmetikumok biztonságosságával kapcsolatban, ahol bekapcsolódott az EU szakterületi munkájába. 2015-től az OÉTI jogutódjánál, az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézetben a nemzeti hatósági feladatokat végzi szakértőként, jelenleg is. Több évtizede közreműködik a népegészségügyi hatóság munkatársainak szakmai továbbképzésében. Mintegy 200 előadást tartott szakmai fórumokon és gyógyszerészhallgatóknak. 1983-tól igazságügyi kozmetikai szakértő.

Munkáját igazgatói dicséretekben ismerték el. A közegészségügy érdekében kifejtett kiemelkedő szakmai tevékenységéért Pro Sanitate díjat kapott 2020-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Horvai György**

## **Professor Emeritus, a kémiai tudomány doktora, az MTA rendes tagja**

*1949-ben született Budapesten.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 54/1973.*

Az egyetem elvégzése óta a BME-n dolgozik, jelenleg Professor Emeritus. Szakterülete az analitikai kémia. Foglalkozott ionszelektív elektródokkal, analitikai mérések automatizálásával, farmakokinetikai analitikával, molekuláris lenyomatú polimerekkel és folyadékok határfelületi jelenségeinek számítógépes modellezésével. Több évtizeden át oktatta az Analitikai Kémia című tantárgyat. Tanszékvezető és a BME tudományos és nemzetközi rektorhelyettese volt. Aktívan részt vett a Magyar Kémikusok Egyesülete, a IUPAC, az EUCHEMS, az MTA, az MKE, az OTKA és az Iparfejlesztési Közalapítvány munkájában. Az MTA rendes tagja.

Akadémiai díjjal, Széchenyi díjjal és a Magyar Érdemrend tisztikeresztjével tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Hübnerné Lukács Katalin

*1947-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 69/1973.*

A diploma megszerzése után, 1973 decemberében házasságot kötött Hübner Bernhard osztrák állampolgárral és hivatalos konzuli útlevelel Ausztriába költözött, ahol ma is él. 1974-től 1978-ig a svájci Sandoz cég bécsi kutatóintézetében, a Bakterológiai Osztályon dolgozott, ahol kvalitatív- és kvantitatív analíziseket végzett, főként vékonyréteg-kromatográfiával és gázkromatográfiával foglalkozott. 1978 és 1988 között főállású anyja volt, de rendszeresen készített műszaki és egyéb fordításokat német, magyar és orosz nyelven. 1989-ben férjével mérnöki irodát alapított. Cégük az élelmiszer- és a gyógyszeriparban használatos, főként töltő- és csomagológépek eladásával, komplett gépsorok, üzemek tervezésével és felszerelésével (a beüzemeléstől a próbaüzemig) foglalkozott. Exkluzív képviseleteket kaptak a kelet - európai országokban, Csehország, Szlovákia, Magyarország és a volt Jugoszlávia tagállamaiban. A német Bausch & Ströbl céget, más német és fontosabb olasz gépgyártókat képviselték. 2011-től, még néhány évig mérnöki tanácsadással foglalkozott, majd 2015-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Dr. Juhász Ágnes**

## **a műszaki tudományok doktora**

*1949-ben született Budapesten  
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 57/1973.*

Diplomájának megszerzése után az Országos Húsipari Kutatóintézet alkalmazottjaként dolgozott a BME Biokémia és Élelmiszertechnológia Tanszékén, mint „doktoráns”. Műszaki doktori oklevelét a sertés zsírszövetek lipofuscin okozta sárga elszíneződése témában szerezte meg, 1979-ben. 1980-1985 között az Országos Húsipari Kutatóintézetben dolgozott tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatársként. Ez idő alatt folytatta a sertés zsírszövetek elszíneződésével kapcsolatos kutatómunkáját, de részt vett számos egyéb kutatási feladat kidolgozásában is. 1985-ben a Compack Kereskedelmi Csomagoló Vállalat Ciklopack GT-ben vállalt munkát, mint vezető fejlesztő. Fejlesztő munkája a tea-, kávékeverékek ízesítése, fűszerkeverékek kidolgozása, valamint az aroma anyagok ciklodextrinnel történő stabilizálása volt. Munkája eredményeként két szabadalom született: egyik a borspótló fűszerkeverék, másik a teaszörp technológiája. 1990-ben analitikai kémiai szakmérnöki oklevelet szerzett, kromatográfiás ágazatban. A Compack Vállalat privatizációja következtében a GT megszűnt, ezért 1992-ben a Cyclolab Kft.-hez került, a kísérleti üzem vezetőjeként. Részt vett az üzem tervezésében, építésében és beüzemelésében. Termelésvezetőként az újonnan kialakított üzemnek a gyógyszernek nem minősülő gyógytermék gyártási engedélyét, majd egy üzemrésznek az élelmiszer gyártási engedélyét intézte. 2000 és 2003 között a Mediline Üzletház Kft. szaktanácsadója volt. 2003-2004-ben a Hungarocasing Kft.-nél vállalt termelésirányítói feladatot. 2004-től a Konzerv- és Paprikaipari Kutató Kht. minőségügyi igazgatójaként dolgozott, és vezette az akkreditált laboratóriumot. 2006-ban megalakította a VitalFarm Kft.-t, melynek 2013-ig ügyvezetője volt. A Kft. 2008-ig folytatta a Konzerv- és Paprikaipari Kutató Kht. tevékenységét, kiegészítve egy természetes alapú fertőtlenítőszer alkalmazási lehetőségeinek vizsgálatával. 2011. decemberétől nyugdíjas, de mint független szaktanácsadó, kozmetikumok engedélyezési dokumentációjának készítésével foglalkozik, valamint igény szerint besegít a természetes alapú fertőtlenítőszerrel kapcsolatos kutatásokba is. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Juhász Erzsébet

*1947-ben született Budapesten.*

*Vegyésszérméni oklevelének száma: 58/1973.*

A diploma megszerzése után a Medimpexnél helyezkedett el, ahol vámvegyész beosztásban, az import alapanyagok vámtarifális besorolásával foglalkozott. Elvégezte a vámszakértői tanfolyamot is. 1975-től a Fémipari Kutatóintézet (1976-tól ALUTERV-FKI) Fémkohászati Osztályán dolgozott. Az Intézet tudományos munkatársaként halogénmetallurgiai kutatásokkal, laboratóriumi szintű technológiai folyamatok kidolgozásával, optimalizálásával és azok nagylaboratóriumi szintű megvalósításával foglalkozott. 1982-1983 között egy éves ösztöndíjat nyert a Zürichi Műszaki Egyetem (Eidgenössische Technische Hochschule) Vegyipari Tanszékére, ahol klórgáz adszorpcióját vizsgálta aktív alumínium-oxidon. Az ALUTERV-FKI megbízást kapott nagytisztaságú, speciális célokra készült alumínium-oxid előállítására. A hagyományos előállítási módszerek a tisztasággal, szemcsemérettel és morfológiai paraméterekkel szemben támasztott követelményekkel csak nehezen tudtak lépést tartani, így új eljárás volt az alumínium-oxid előállítása vízmentes alumínium kloridból plazmában. Részt vett az Intézetben nagylaboratóriumi szinten, folyamatos üzemben megvalósított technológia kidolgozásában. A Kutatóintézet felszámolása után, nyelvtudásának köszönhetően, 1992-től az Albertfalvi Cérnázó Kft. Kereskedelmi Főosztályán helyezkedett el. Elvégezte a kereskedelmi menedzser szaktanfolyamot és kereskedelmi főosztályvezető beosztásban a cég kereskedelmi tevékenységét irányította nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Kármánné Dr. Herr Franciska, PhD**

## **az MTA köztestületének tagja**

*1949-ben született Újpesten.  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 49/1973.*

A diploma megszerzése után, mint ösztöndíjas kezdett dolgozni a Ganz-MÁVAG-ban. Felületvédelmi, átmeneti védelmi, korróziós témák tartoztak a feladatkörébe. 1977-ben államvizsgázott a BME Vegyésmérnöki kar Vegyipari gazdasági mérnök szakán. 1987-től 2009-ig az MTA Központi Kémiai Kutatóintézetében (MTA KKKI) dolgozott, innen, tudományos főmunkatársként vonult nyugdíjba. 1993-ban egyetemi doktori fokozatot ért el a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen. 1998-ban PhD-t szerzett a BME Vegyésmérnöki Karán. Angol és német nyelvből nyelvvizsgát szerzett. Kutatási tevékenységét fémes anyagok vizes közegű korrózió és vízkő elleni inhibitoros védelmének alap kutatása és a gyakorlati megvalósítás, inhibitor fejlesztés jelentette. Vendégkutató volt Manchesterben, Drezdában, Düsseldorfban. Tudományos tevékenysége hazai és nemzetközi szintre egyaránt kiterjedt. Résztvevője és - kollégáival együtt - szervezője volt számos tudományos konferenciának. Alapító tagja volt a Magyar Korróziós Szövetségnek, a Magyar Geotermális Egyesületnek és a Magyar Termálenergia Társaságnak. Két cikluson keresztül (2001-2007) tagja volt az International Geothermal Association (IGA Board) 30 tagú nemzetközi szervezetének. 2003-ban a szervezőbizottság tagja és a tudományos kiadvány szerkesztőségi tagja volt a Szegeden rendezett Európai Geotermikus Konferenciának. Korrózió és műszaki kémia területén az MTA köztestületének tagja. Részt vett, illetve vezetett hazai és európai projektet alap kutatási- és alkalmazott kutatási témákban. Társszerzőkkel közös munkáiból 118 közlemény jelent meg, amelyeket 566 független idézetben idéznek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Keresztes Erzsébet

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 60/1973.*

1973-tól 1976-ig az IKARUS Karosszéria és Járműgyárban dolgozott fejlesztő-mérnök-ként. 1976-tól 1987-ig a Híradástechnika Ipari Kutató Intézetben, majd jogutódjánál, a Mikroelektronikai Vállalatnál alumíniumoxid alapú kerámia tokok előállításával, fémezésével, árammentes fémbevonatok előállításával foglalkozott. Később csoportvezetőként különféle érzékelők készítésére alkalmas vastagréteg paszták fejlesztési munkáit irányította. 1978-ban korróziós szakmérnöki diplomát szerzett, 1980-ban pedig műszaki doktori címet kapott. 1984 és 1986 között a University of British Columbia (Vancouver) egyetemen kén-nitrid szupravezető polimerek vizsgálatával foglalkozott, amelyből két közlemény is született. 1987-től 1993-ig az MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetben dolgozott, ahol kerámiatechnológiák, ezen belül szilíciumnitrid alapú, valamint szupravezető kerámiák, vastagrétegek készítésével és vizsgálatával foglalkozott. Több szabadalom kifejlesztésében is részt vett, valamint tudományos közlemények társszerzőjeként szerepelt. 1993-tól nyugdíjazásáig (2012-ig) az Országos Atomenergia Hivatal (OAH) Nemzetközi Együttműködési Főosztályán dolgozott. Kezdetben ügyintéző, majd osztályvezető, később főosztályvezető-helyettes lett. 1997-től az OAH tájékoztatási vezetőjeként alakította és irányította az OAH tájékoztatási tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## **Dr. Kiss László Sándor**

*1949-ben született Budapesten  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 63/1973*

A technikus képezés, majd a vegyésmérnöki diploma megszerzése után az első munkahelyéről a Budapesti Műszaki Egyetem Ipari Üzemgazdasági Tanszékére delegálták, ahol az oktatásban, ill. a kutatásban tanársegédként tevékenykedett. 1975-től a magyar ipar egyik legnagyobb vállalatcsoportja, a Magyar Alumíniumipari Tröszt központjában volt szervező, ahol a teljes társaságcsoporthoz összes munkahelye szervezési szempontú felmérésének és változtatásának irányító csoportjában dolgozott. Munka mellett gazdasági mérnöki oklevelet szerzett, majd 1982-ben műszaki doktorrá avatták. 1986-87-ben a Budapesti Bőripari Vállalat megszüntetésének törzskari szervezeti vezetője volt. 1988-89-ben a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság szakértőjeként iparági és tematikus szakmai ellenőrzések vezetésében, végzésében vett részt. 1990 és 1992 között az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium tanácsosaként széleskörű elméleti és gyakorlati tapasztalatait hasznosította gazdálkodó szervezetek értékelésében, műszaki-gazdasági elemzések végzésében, válsághelyzetek megoldását szolgáló programok kialakításában, véleményezésében és végrehajtásában. 1993-tól a 2011. évi nyugdíjazásáig (a különböző néven működő) állami vagyonkezelő szervezet közgazdasági részlegénél dolgozott. Feladata volt az állami vagyoni körbe tartozó gazdálkodók közgazdasági értékelésének végzése, reorganizációs, átszervezési kérdések kidolgozása, helyzetük rendezésében való részvétel. Az irányító stáb tagjaként a teljes állami gazdálkodói kör stratégiai tervezési gyakorlatának kialakítását végezte. Évekig témavezetője volt a kijelölt társaságok működési hatékonyságának javítását megalapozó ellenőrzéseknek, szakterületek átfogó vizsgálatának. 1998-tól 2011-ig számos gazdasági társaság vezető tisztségviselőjeként vett részt működésük irányításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Kovácsné Molnár Klára

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 83/1973.*

A diploma megszerzése után a Konzerv- és Paprikaipari Kutatóintézetben (KPKI) kezdett dolgozni. Szakterülete a csomagolás-fejlesztés lett. Kiemelt témaként a konzervdobozok korróziós tulajdonságainak és korrózió elleni védelmének vizsgálata volt. Kezdetben tudományos segédmunkatárs, majd munkatárs lett. A KPKI-ban töltött ideje alatt a BME-n Élelmiszer Szakmérnöki posztgraduális diplomát szerzett. 1981-től a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézet Kutatásfejlesztési Osztályán tudományos munkatársként dolgozott. Ebben az időben ez az osztály a Mezőgazdasági- és Élelmiszeripari Minisztérium háttérintézményeként működött. 1985-től a HERBÁRIA Gyógynövényforgalmi Közös Vállalatnál folytatta munkáját, a termékfejlesztés területén. Termékfejlesztési csoportvezetőként tevékenysége kiterjedt a gyógynövény alapú kozmetikumok, a gyógyteák és más gyógyhatású készítmények kifejlesztésére, valamint gyártásba állítására. A gyártástechnológiák kidolgozása is feladatai közé tartozott. 1989-ban az Erdei Termék Vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályára került. Itt aktívan részt vett a PET-palackok üdítőital csomagolásként való bevezetésének előkészítésében és megvalósításában, ami úttörő munkának számított. Műszaki titkárként több üdítőipari fejlesztésben vett részt. 1994-ban a Fővárosi Ásványvíz- és Jégipari Vállalathoz került, ahol beszerzésvezető lett egészen addig, amíg a vállalatot a privatizáció keretében a Pepsi Cola International meg nem vásárolta. Beszerzésvezetőként segítette a vállalat beilleszkedését a Pepsi Cola nemzetközi anyag- és eszközbeszerzési rendszerébe. 1998-tól a Pepsi Cola Magyarország beszerzési vezetőjeként folytatta munkáját. Tevékenységébe tartozott a korszerű beszerzési csapat kialakítása, a belföldi és import anyagbiztosítás koordinálása és annak kivitelezése. Az alap- és csomagolóanyag biztosításon kívül a marketingeszközök és -anyagok beszerzése is az általa vezetett részleg feladata volt. Különleges kihívást jelentett munkájában Magyarország EU-hoz való csatlakozásakor a harmonikus átállás biztosítása a vállalat beszerzésének területén. Nyugdíjba vonulásáig (2010) regionális beszerzésvezetőként látta el feladatát. Munkájában napi szinten használta angol és német nyelvtudását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Dr. Lax Györgyi**

## **Műszaki doktor, EUR. Ing.**

*1950-ben született Budapesten.  
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 67/1973.*

A diploma megszerzése után az akkori Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyárban helyezkedett el, és egész pályafutása alatt a (később EGIS néven átalakult) gyógyszergyárnál dolgozott végleges nyugdíjba vonulásáig, 2021-ig. Kutató mérnökként (1973–1992), tudományos munkatársként (1993–1996), majd főmunkatársként (1996–2007), kutató laboratórium vezetőként (2007-2014) végezte munkáját. 2014-től részmunkaidős szakértőként vett részt a Hatóanyag-fejlesztési Igazgatóság munkájában 2021-ig. Kezdetben a Vállalat originalis állatgyógyászati-, majd humángyógyszer-kutatásában vett részt (diamino-pirimidinek, 1,4-dihidro-pirido-asz-triazin-származékok, lipoxigenáz inhibitorok, pirimidinrel-kapcsolt piperazin-származékok). 1980-ban doktorált „5-szubsztituált-diamino-pirimidinek szintézise” c. értekezése alapján. Számos pre-generikus és generikus gyógyszer szabadalmaztatott szintézisének kidolgozásában vett részt (piroxicam, tamsulosin, pioglitazone, panomifene, rimonabant, duloxetine, rivaroxaban), valamint az 1990-2000-es években kidolgozott és a kereskedelmi gyártásig eljutott: nifedipine, amlodipine, quetiapine és olanzapine. Közülük két termék (nifedipine–Cordaflex /1993, ill. quetiapine–Ketilept/ 2008) Innovációs Díjban is részesült. Aktív részese volt a rosuvastatin cink só gyártó eljárás és a Form I kristályos módosulat kifejlesztésének (Delipid 2009). 35 szabadalmi bejelentés, 8 nemzetközi tudományos publikáció, 36 hazai- és nemzetközi konferencia poszter, előadás szerzője, társszerzője.

1990-ben Aranykoszorús Feltaláló díjat, 2021-ben EGIS Pro Sanitate díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Lipták József

*1949-ben született Madarason.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 68/1973.*

A diploma megszerzése után a Pápai Húsipari Kombinátban helyezkedett el, ahol 2000-ig dolgozott. 1973-76 között radiológiai laborvezetőként, húsok, csontok nuclear fallout eredetű radioaktivitását vizsgálták. Sertés, marhacsont hamuban Sr 90, izom hamuban Cs 137 izotóp mennyiségét mutatták ki. 1976-81 között gyártásközi ellenőrzés-vezető munkakörben a gyártási folyamatok paramétereit, a megmunkálási folyamatokat ellenőrizte. 1981-89 között vegyi labor vezetőként, majd MEO vezetőként irányította a húsok, húskészítmények kémiai vizsgálatát, felügyelte az üzemi minőségellenőrök munkáját. Conti-flow készülék segítségével mérték a húskészítmények fehérje, klorid, nitrit, foszfát tartalmát. 1984-ben szerzett élelmiszerminősítő oklevelet. 1990-2000 között technológiai vezetőként feladta volt az ISO 9001 minőségbiztosítási szabvány bevezetésének előkészítése, SSOP, HACCP rendszer kidolgozása. 1994-ben, angol nyelvvizsgáját követően, az USDA és a NATO ellenőrzések aktív résztvevője lett. 2000-2005 között a SáGa Baromfi- és Készítmény Vállalatnál termékfejlesztőként a vörösáruk, a felvágottak, a panírozott termékek bevezetéséhez szükséges próbagyártásokat tervezte, koordinálta. 2005-től 2009-ig (nyugdíjba vonulásáig) a Pápai Húsipari Zrt-nél dolgozott termék-fejlesztő munkakörben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Lukács Katalin Klára

*1950-ben született Budapesten.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 70/1973.*

Középiskolai tanulmányait a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban végezte. A diploma megszerzése után a Goldberger Textilgyár laboratóriumában dolgozott három évig, majd 1976 után a Fővárosi Sütőipari Vállalat Minőségellenőrzési Osztályán dolgozott, ahol egész Budapest napi kenyér, valamint sütőipari termék ellátása volt a cég feladata. Ezen kívül a tésztaipari üzem, a rétesüzem és a pászkgagyártó üzem is ide tartozott. Feladata az alapanyag, a segédanyag és a késztermék vizsgálata volt. Egy ideig a Békásmegyeri Kenyérgyárat, mint az Észak-Budapestet napi kenyérrel ellátó céget vezette igazgatóként, később a Minőség Biztosítási Osztályon dolgozott. Ekkor már a Mc Donald's termékek minőségi előírásainak és az üzemek higiénijának ellenőrzése is a feladatkörébe tartozott. A sütőipari termékek szabványosítási, kémiai és fizikai előírásainak és ezek mérési módszereinek kialakításában is részt vett. Nyugdíjba vonulásig itt dolgozott, miközben a cég már a Malomiparhoz tartozott. Így a gabonaminősítés és próbacipó alapján megfelelő búzaliszt minősítése szélesítette munkáját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Martinkó Eszter Mária

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 78/1973.*

Az egyetem elvégzése után 1973 és 1986 között a Hazai Pamutszövőgyárban (később a PNYV Hazai Pamutszövőgyára) dolgozott először mérnök-gyakornokként, majd a gyári fonal-festődében főművezetőként. Ezután gyártás-előkészítési csoportvezető volt a termelési osztályon, majd mb. osztályvezető, később pedig termelési osztályvezető. 1982-től az értékesítési osztály is az irányítása alá került. A Közgazdasági Egyetem elvégzése után átkerült a Budaprint PNYV Központjába, ahol a gazdasági vezérigazgató-helyettes mellett főmunkatársként, majd másfél év múlva a Kereskedelmi Igazgatóságon, a Kereskedelem-politikai Osztályon vett részt az önálló külkereskedelmi rendszer létrehozásában. 1988. július 1-től a Budaprint PNYV Flamingó Ruhagyárának igazgatója lett, majd, amikor a Budaprint részvénytársaságokra bomlott szét, a Budaprint Goldberger Textilművek Rt. termelési igazgatója, egy évvel később kereskedelmi és általános igazgatója, végül 1992. augusztustól ügyvezető igazgatója lett. 1993-ban egy pályázat révén átkerült a Caola Rt.-hez vezérigazgatóként, majd a privatizáció után 2,5 évig ügyvezető alelnökként tevékenykedett (külső kapcsolatok, személyzeti ügyek, belső-ellenőrzés). 1997-től a Caola Rt. leányvállalatánál volt vezérigazgató-helyettes. 2000. októberétől a saját cégében (Martinkó Bt.) tevékenykedik, elsősorban könyveléssel, valamint ilyen irányú szaktanácsadással foglalkozik. Nyugdíjasként továbbra is dolgozik a cégben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Meszes Erzsébet

*1948-ban született Esztergomban.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 81/1973.*

Az egyetem elvégzése után az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyárban (jelenleg: Egis Gyógyszergyár Zrt.) kezdett dolgozni, ahol a Kutatási Főosztályon növényvédőszer- kutatással foglalkozott. 1978-tól 1989-ig az esztergomi GRANVISUS Látszerészeti Eszközök Gyárában vállalt munkát, ahol fejlesztőmérnökként dolgozott. 1989-ben az akkor elkészült és próbaüzem előtt álló Dorogi Hulladékégetőmű laboratóriumában helyezkedett el, ahol a hulladékok analízise, a monitoring rendszer ellenőrzése volt a feladata. A következő években a laboratórium vezetése mellett ellátta a környezetvédelmi vezetői feladatokat is, valamint az ISO 14001. szabvány szerinti környezetirányítási rendszer kidolgozását és működtetését. 2010. évi nyugdíjazása után környezetvédelmi szakértőként megbízásos szakértői munkákat végzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Nagy Balázs

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 87/1973.*

A jeles minősítésű diploma megszerzése után az azóta megszűnt Reanal Finomvegyszergyárban kezdett dolgozni. Az ott megszerzett szerves preparatív kisüzemi gyártási gyakorlat nagyban segítette további pályafutását. 1975-től az Első Vegyi Indusztria szövetkezetben dolgozott, ahol a fejlesztési munka mellett középüzemi vegyipari ismereteket szerzett. 1977-től a Richter dorogi gyáregységében dolgozott. Részt vett a Prodektin gyógyszer-hatóanyag nagyüzemi gyártástechnológiájának kidolgozásában, számos technológiai újítással növelve a gyártás hatékonyságát. 1985-től ismét a Reanal Finomvegyszergyárban dolgozott, kezdetben fejlesztőként, majd a finomvegyeszer-kereskedelem szakmai vezetőjeként, később a finomvegyeszer üzletág megalapítójaként és vezetőjeként. Komoly szakmai eredménye, hogy sikerült az üzletág termelését a rendszer-váltáskor teljesen elvesztett KGST-piac helyett a nyugati piacokon eladható termékekre átállítani. Ugyanakkor sikerült megállítania a Reanal piacvesztését a belföldi laborvegyeszer piacon, és így a Reanal egyike azon kevés cégeknek, akiknek sikerült túlélnie a szocialista rendszerben élvezett monopóliumot. 1993-ban kilépett a Reanalból és megalapította a Molar Chemicals Kft. nevű céget, melynek azóta is (családtagjaival együtt) tulajdonosa és ügyvezetője. A kezdetben egyszemélyes cég mára közel 90 fővel dolgozik a laborvegyeszer, gyógyszeralapanyag és fertőtlenítőszer piacon. Meghatározó szereplője a magyarországi, és egyre inkább a környező országokbeli magisztrális piacnak, komoly szereplője a magyar laborvegyeszer piacnak. Egyedi termékeivel egyre növekvő beszállítója a Magyarországra települt tengerentúli gyártóknak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## **Dr. Nagy Tamás Antal**

*1948-ban született Budapesten.  
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 89/1973.*

Mechanikai műszerész szakképesítése után szerezte diplomáját. Diplomamunkáját a „Szililezett keményítőszármazékok előállítás és fizikai-kémiai tulajdonságainak vizsgálata” címmel írta a Szervetlen Kémiai Tanszéken. Tanulmányai befejezése után a Kőbányai Gyógyszerárugyár Dorogi Gyáregységében dolgozott. A B12 vitamin papír-kromatográfiás meghatározásával, a gyógyszeralapanyag-gyártás irányítási-, gyártásközi- és gyártási kérdéseivel foglalkozott. 1978-tól a BCR Művek Bábolna állományaiba került és a BCR Műveknek a Budapesti CHINOIN-ban felszerelt laboratóriumában dolgozott, ahol vitaminok, gyógyszeres premixek analitikai vizsgálatával foglalkozott. 1979-től a LATI Közös Vállalat Gödöllő kémiai laboratóriumában dolgozott. A vitamin vizsgálatok közül elsősorban az A-vitamin tápokban való meghatározását, toxin vizsgálatot, valamint egyéb beltartalmi vizsgálatokat végzett. 1982-ben biológiai és mikrobiológiai ismeretei bővítésére beiratkozott a BME Vegyész mérnöki Kar levelező Mérnök biológus szakmérnöki szakára, ahol 1984-ben diplomázott. 1983. decemberétől a MÁV-nál környezetvédelmi témákkal, illetve laboratóriumi munkák irányításával foglalkozott. (MSZ szabványtervezet, termék dokumentáció előkészítése, technológiai utasítás szerkesztésében való közreműködés.) 1986-tól, szerződéssel a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mikrobiológia Tanszékén dolgozott. Rhizobiumok vizsgálatával (izolálás, szelektálás, antibiotikum rezisztencia, korongteszt matematikai modellvizsgálata), valamint gyakorlatvezetéssel foglalkozott. 1986-ban fejezte be a Gödöllői Agrártudományi Egyetem “Biometriai ismeretek többváltozós módszerek” továbbképző tanfolyamát. 1988-tól a Kőbányai Porcelánárugyár minőségellenőrző laboratóriumában szervetlen analitikai vizsgálatokat végzett, majd a CHINOIN metabolizmus laboratóriumában metabolitok gázkromatográfiás vizsgálatát, valamint statisztikai értékelését, a mérések megbízhatóságának ellenőrzésére. 1989 és 2011 között a „Johan Béla Országos Közegészségügyi Intézet” mikológiai osztályán dolgozott. Kísérletek számítógépes értékelését végezte. Gombák nehézfémion túrésának, nehézfémionok felvételének analitikai vizsgálatával, szinergizmus-antagonizmus modellvizsgálatával, valamint gombaidentifikálás elősegítéséhez számítógépes szakértői rendszerek kifejlesztésével foglalkozott.

Időközben angol nyelvvizsgát tett. 1996-ban a benyújtott „Számítógépes Szakértői Rendszerek Akalmazhatósága a Mikológiai Vizsgálatok Elősegítéséhez” c. doktori disszertáció megvédése után a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán a Biológiai és Élelmiszeripari Technológia szaktudományból egyetemi doktori címet szerzett. 2011-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Orcsik Éva**

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 94/1973.*

A diploma megszerzését követően, két évi, műszergyári fejlesztőmérnöki munka után a BME Építészmérnöki Kar Építészet-történeti és Elméleti Intézetben az újonnan megalakult Műemlékvédelmi Laboratórium vezetőjeként helyezkedett el. Feladata a műemléki épületek homlokzatán előforduló különböző, eredetileg beépített és a későbbi javítások során alkalmazott építőanyagok in situ és laboratóriumi vizsgálatainak megszervezése és kiértékelése volt. Mivel a legértékesebb emlékeink kőből épültek, így a legtöbb helyreállítási problémát a mészkőhomlokzatok és márványszobrok állapota jelentette. Sajnos a műemlékeket felügyelő állami szervezetek ezzel akkor – laboratórium és megfelelő szakember hiányában – nem foglalkoztak, így nem terjedhettek el itthon a külföldön egyre inkább alkalmazott elméleti és gyakorlati ismeretek. Az ELTE és a BME Építészmérnöki Kara által közösen szervezett interdiszciplináris oktatást nyújtó Műemléki Szakmérnöki képzés végén benyújtott disszertációját egyetemi doktori fokozatra javasolták 1978-ban, amit kiegészítés után, 1979-ben meg is védett. A szakszerű kőhomlokzat-helyreállítási technológiákat és azok vizsgálatát a Velencében, 1981-ben az UNESCO egyik szervezete, a Műemlékek Nemzetközi Bizottsága (ICOMOS) által szervezett két hónapos Kőkonzerválási tanfolyamon ismerhette meg, első magyar résztvevőként. Hazatérve, az Operaház éppen folyó helyreállítási munkálatai során, ezeket az új ismereteket hasznosította. Az Operaház elfektetett, igen porózus mészkő homlokzatának letisztítását és konzerválását sok hasonló műemlék helyreállítása követte. Főleg Budapesten, pl. a Millenniumi Emlékmű Arkangyalos Oszlopa és a Kolonnádok, a Bazilika tambur, a tornyok és homlokzatok helyreállítását – az előkészítő vizsgálatokkal együtt közel 20 évig tartó kivitelezésében a Műemlékvédelmi Laboratórium, majd az Országgyűlés Műszaki Osztálya munkatársaként – több más szakma képviselői által létrejött csoportok vezetőjeként végezte. Több éves laboratóriumi és helyszíni kísérletezés után, 1983-ban a BME szolgálati találmányaként bejelentett egy ioncserés-abszorpciós elven működő szabadalmat, „Készítmény és eljárás mészkő-, vagy márványfelületek tisztítására” néven. Egy kivitelező cég kizárólagossággal megvette a szabadalmat, és számos műemléken (pl. az Astoria Szálló teljes homlokzata, a Vörösmarty szoborcsoport)

alkalmazta. Az ICOMOS által rendszeresen szervezett nemzetközi konferenciákon tartott előadásokat, ezek több kötetes angol nyelvű kiadványokban is megjelentek. A Magyar Kémikusok Egyesülete Kőkonzerválási Szakcsoportja vezetőjeként, főleg építészek számára, a helyreállításokon helyszíni bejárásokat, és elméleti előadások mellett, nemzetközi részvétellel, konferenciát is szervezett. Angkorban (Kambodzsa) az UNESCO szervezésében részt vett az évekig tartó téglá- és kőanyag vizsgálati projekt részletes kidolgozásában és a helyszínen mintavételezésben, a dokumentálás módszerének kidolgozásában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Orosz Ferenc

*1949-ban született Pécsen.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 95/1973.*

Pályaválasztásában meghatározó jelentősége volt annak, hogy hallgatóként betekinthezett a Kar Általános és Analitikai Kémia Tanszékének munkájába, ahol Dr. Takács József adjunktus Úr mellett sajátíthatta el a gázkromatográfiás analízis rejtelmeit, valamint az analitikai kémia iránti alázatot és szeretetet. Diplomamunkáját neutronaktivációs analitikai témában készíthette, ami az 1972-ben átadott Egyetemi Atomreaktorban végzett első ilyen jellegű munka volt. Munkáját gyakornokként, 1973-ban a Fejér Megyei Növényvédő Állomás (Velence) növényvédőszer-maradék analitikai laboratóriumában kezdte. 1974-től a Baranya Megyei (Pécs), majd 1975-2011-ig –, nyugdíjba vonulásáig, - a Somogy Megyei (Kaposvár) Növényvédő Állomás, ill. az évtizedek során többször nevet váltott intézmény analitikai laboratóriumának vezetőjeként dolgozott. Szerencsésnek mondhatja magát, hogy a kezdetektől részt vehetett az 1970-es évek elején, közepén szerveződő növényvédőszer-analitikai laboratóriumi hálózat munkájában, mindig az adott korszak legmodernebb (GC, HPLC, GC-MS, HPLC-MS) peszticid analitikai módszereinek kidolgozásában, ill. adaptálásában. Fő feladata a hazai és az import eredetű növényi termékekben a növényvédőszer (peszticid) maradék vizsgálatának szervezése, az analitikai mérések kivitelezése, az eredmények értékelése, valamint feldolgozása volt. Részt vett új növényvédőszer engedélyezési eljárásához kapcsolódóan a hatóanyagok és toxikus metabolitjaik bomlásdinamikai, valamint szer-maradék-eloszlás vizsgálatának tervezésében, az analitikai módszerek kidolgozásában és kivitelésében, a kutatási jelentések elkészítésében. Már a korai időszakban bevezette a laboratóriumban azokat a minőségbiztosítási rendszereket, melyek garantálták a vizsgálatok megbízhatóságát mind hazai, mind nemzetközi vonatkozásban (GLP, ISO 17025). A laboratórium kiterjedt szakmai kapcsolatokat ápolt az európai (német, spanyol, dán, svéd) társ-laboratóriumokkal. Tagja volt a Magyar Kémikusok Egyesületének, valamint az MTA Dél-Dunántúli Analitikai Szakbizottságának. Részt vett FAO és NATO ösztöndíjasok peszticid analitikai célú képzésében. Óraadóként biokémiai laboratóriumi gyakorlatokat vezetett a PTE-ETK-n, az orvosi diagnosztikai laboratóriumi analitikusok képzésében. Munkáját néhány oklevéllel és kitüntetésekkel is elismerték. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Orvos Vera

*1950-ben született Üllőn.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 96/1973.*

Vegyéssz mérnöki oklevelének megszerzése után a Medicor orvosi műszereket gyártó vállalatnál helyezkedett el. A vállalat vérdiagnosztikai kutató laboratóriumában, az automata laborműszerek fejlesztésében, fejlesztő mérnökként dolgozott 1973-tól 1975-ig. Ezután gimnáziumi kémia és fizika tanárként oktatott Budaörsön, 1975 és 1977 között. Később a Bútoripari Fejlesztési Vállalatnál irányító tervezőként a vizes bázisú, környezetkímélő felületkezelő anyagok ipari bevezetését vezette 1977-től 1984-ig. 1984 és 1989 között a hazai telefonkészülékek gyártása területén, a Mechanikai Műveknél technológiai fejlesztési csoportvezető volt. Műanyagok feldolgozásával, ragasztóanyagok felhasználásával és elektronikus panelek gyártási technológiájának kidolgozásával kapcsolatos területeken sok újítást dolgozott ki. Ezután a Fém-Pa-TeX Bt-nél, mint ügyvezető, az ipar számos területén keletkező, újrahasznosítható gyártási hulladékoknak a környezetvédelmi szempontoknak megfelelő gyűjtését és forgalmazását irányította. Ebből a munkakörből vonult nyugállományba 2007-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Pásztor Mária

*1948-ban született Füzesabonyban.  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 101/1973.*

1985-ig a Villamosipari Kutató Intézet Szigeteléses-technikai Főosztályán dolgozott tudományos munkatársi beosztásban. Kutatási területe a közép- és magasfeszültségű kapcsoló-berendezéseknél alkalmazott, valamint bel- és kültéri szigetelők gyártásához használt epoxi- és poliuretán öntőgyanta rendszerek, továbbá a nagyfeszültségű hosszúrúd szigetelők fejlesztése, vizsgálata és üzembe helyezése. Munkaköréhez kapcsolódóan a kiváló tulajdonságú cikloalifás epoxigyanták hajlékonyságának növelésével folytatott, kiterjedt kutatómunka eredményeként 1984-ben makromolekulák kémiája szaktudományból műszaki doktori címet szerzett. 1985-1994 között az Észak-magyarországi Vegyi Művek (ÉMV) Sajóabony, majd 1990-től a habgyártó jogutód Porán Kft. Budapesti Kereskedelmi Képviseletén kereskedelmi főmunkatársi munkakört töltött be, marketing és fejlesztő munkát irányított bútortextil és járműipari célra felhasználható poliuretán habok típusainak bővítése, valamint azok szélesebb körű akusztikai alkalmazása céljából. Kutató-fejlesztő tevékenysége eredményeiről nemzetközi szimpóziumokon tartott előadást, szakmai kiállításokon termékbemutatókat rendezett, valamint tudományos cikkekben publikált. 1989-től 1994-ig a "Műanyag és műanyag-feldolgozás; Műanyagok alkalmazása; Gépek és gépi berendezések zaj-, és rezgés-csökkentése" szakterületeken műszaki szakértőként is dolgozott. 1996-tól igazságügyi szakértői tevékenységet végzett (, amit jelenleg is folytat), 1999-től a Magyar Mérnöki Kamarában is bejegyzett környezetvédelmi szakértő. 2003-tól a korábbi BME-OMIKK kiadás folytatásával, a Quattroplast Kft. gondozásában megjelenő Műanyagipari Szemle (MISZ) munkatársaként vezető külföldi szakfolyóiratokból származó információk alapján, összefoglaló szakmai tanulmányokat tesz közzé.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## **Pauer Zsuzsanna**

*1948-ban született Szombathelyen.  
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 100/1973.*

Diplomamunkáját a Kőbányai Növényolajgyár laboratóriumában készítette. A diploma kézhezvétele után a Székesfehérvári Hűtőipari Vállalatnál kezdett el dolgozni, mint a mikrobiológiai laboratórium vezetője és a gyár higiénikusa. 1987-től 1989-ig elvégezte a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Mikrobiológus szakmérnöki Szakát. 1991-92-ben a MAVAD Rt., mint tulajdonos megbízásából létrehozta a MAVAD Regia Kft-t, mely hűtőházat üzemeltetett, és vadfelvásárlással, élelmiszer tárolással, exporttal foglalkozott. A Kft. ügyvezetőjeként megszerezte 1996-1998-ban a Pénzügyi és Számviteli Főiskola Vállalkozási szakirányán a szakközgazda képesítést. A Kft. értékesítése után, saját vállalkozásában, nyugdíjazásáig, kül- és belkereskedelemmel foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnök tevékenységét.



# Pogány Pál

*1948-ban született Újpesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 154/1973.*

1966-ban a Petrik Lajos Vegyipari Technikum elvégzése után kezdett dolgozni első, és egyetlen munkahelyén a CHINOIN Gyógyszergyárban. Kezdetben fizikai állományban, majd 1971-től – már a diploma megszerzése előtt, - részlegvezetőként a Ch II. üzemben. Feladata gyógyszeralapanyagok gyártása, később a gyártás irányítása volt. Abban az időben az üzem szulfonamidokat gyártott, és részlegvezetőként hosszabb ideig a Hidroclorotiazid gyártást irányította. Ebben az időben – hazánkban az elsők között – sikerült a gyártás minőségbiztosítását úgy fejleszteni, hogy a termékre a GMP-t igazoló, az Egyesült Államokba történő hatóanyag-exportot engedélyező FDA tanúsítást is megkapta a gyár. Később növényvédőszer gyártása indult meg az üzemben, ahol a Dioxacarb méretnövelése és a nagyüzemi gyártás megindítása volt a feladata. 1976-ra elvégezte a Vegyipari Gazdasági Mérnök szakot, az abszolutóriumig jutott. 1979-től, egy féléves vezető-utánpótlásképző tanfolyam elvégzését követően, adminisztratív területre váltott. Abban az időben a részleges külkereskedelmi joghoz kapcsolódó feltételek megteremtése, valamint a KGST két- és sokoldalú gyártásszakosítási megállapodások vállalati előkészítése, esetenként a tárgyalásokon történő részvétel volt a munkaköre. Miután a vállalat a Sanofi irányítása alá került, a Jogi Igazgatóságban belül, a támogató területek szervezése, irányítása, a terület pénzügyi gazdálkodása volt a feladata, amihez megszerezte a mérlegképes könyvelői, majd az adótanácsadói képesítést. Később feladata lett a vállalat kármegelőzési tevékenységének a koordinálása is, amely kiterjedt a teljes vertikumra, a kémiai üzemektől a gyógyszergyártáson át a disztribúcióig, valamint az összes veszélyforrásra, és havária esetén a teendőkre. 2009-ben ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Pók Lászlóné Lányi Zsuzsanna

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: Ja 382291, 350 499/1974.*

A vegyészet iránti érdeklődését a Móra Ferenc Leánygimnáziumban eltöltött gimnáziumi évek alapozták meg, így az érettségít követően ebben az irányban kívánt továbbtanulni. 1968-ban felvételt nyert a Moszkvai Tej- és Húsipari Technológiai Egyetem hús- és húskészítmény technológia szakára, ahol 1973-ban végzett mérnök-technológusként. Diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Kara honosította. 1976-ban mérnök-közgazdász végbizonyítványt szerzett, majd 1989-ben felsőfokú külkereskedelmi áruforgalmi szakvizsgát tett. Felsőfokú orosz és angol nyelvtudással rendelkezik, németül jelenleg is tanul. Első munkahelye 1973 szeptemberétől az Állatforgalmi és Húsipari Tröszt volt, ahol technológusként a szalámifélék, szárazkolbászok, sonka- és más húskonzervek gyártásával foglalkozott. 1987-től pályája a külkereskedelem felé kanyarodott. A TERIMPEX Húsipari Külkereskedelmi Közös Vállalatnál (később TERIMPEX Rt.) lett osztályvezető-helyettes, majd osztályvezető. 1994-től férjével saját családi vállalkozásukban dolgozott tovább. 2003. január 1-től az uniós előcsatlakozási támogatások lehívására létrehozott SAPARD Hivatal munkatársa lett, majd jogutódjánál, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál, ezt követően pedig a Magyar Államkincstárnál a mezőgazdasági és vidékfejlesztési uniós támogatások területén dolgozott különböző beosztásokban és ezen a területen tevékenykedik mind a mai napig.

Munkájáért több ízben kitüntették, így vezérigazgatói, illetve elnöki dicséretben, Kiváló Dolgozó, valamint Miniszteri Elismerő Oklevél elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Pokol György

## Professor Emeritus, a kémiai tudomány doktora

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 104/1973.*

1968-ban érettségizett Budapesten, a II. Rákóczi Ferenc gimnáziumban. Ugyanebben az évben kezdte meg tanulmányait a Vegyésmérnöki Karon, ahol okleveles vegyésmérnöki diplomát szerzett szerves és biológiai vegyipari szakon. Már diákként részt vett az Általános és Analitikai Kémia Tanszék kutató és oktató munkájában. A kandidátusi cím (PhD) megszerzése után, 1994-ben habilitált. 1996-ban nyerte el a Kémiai Tudomány Doktora címet. Nyugdíjazásáig dolgozott a Műegyetemen, 1994-től egyetemi tanárként. A Szervetlen és Analitikai Kémia Tanszék professzor emeritusa. Analitikai tárgyakat adott elő és fejlesztett tovább a Kar nappali tagozatán és a szakmérnöki képzésben, gyakorlatokat vezetett; kidolgozta és éveken át előadta a „Szilárdtestkémia” tárgyat. Kutatásai szilárd anyagok viselkedéséhez, fázis-átalakulásaihoz és kémiai reakcióihoz kapcsolódtak. Kollégáival és együttműködő partnereivel elsősorban a termikus analízis és a szerkezetvizsgálat módszereit alkalmazta gyógyszer-hatóanyagok és – készítmények, valamint szervetlen anyagok jellemzésében, enantiomerek rezolválásának tervezésében, diszkrét szilárd anyagok technológiájának fejlesztésében. Vendégprofesszorként és kutatóként/oktatóként több ízben dolgozott, rövidebb ideig, a Helsinkii Műszaki Egyetemen (ma: Aalto Egyetem, Espoo). 1996-tól kilenc éven át vezette az Általános és Analitikai Kémia Tanszékét, 2003-tól 2013-ig töltötte be a Kar dékáni tisztségét. 2016-tól közel négy éven át volt az MTA (, majd néhány hónapig az ELKH) Természettudományi Kutatóközpontjának főigazgatója. Ebben az időszakban is ellátta a Műegyetemen az oktatási feladatait. Több éven át volt az MTA Analitikai és Környezetkémiai Tudományos Bizottságának társelnöke, az MKE Analitikai Szakosztályának vezetője, az Európai Termoanalitikai és Kalorimetriai Szimpózium tudományos bizottságának elnöke. Részt vett a Magyar Természettudományi Társulat vezetésében, és kémiai tanulmányi versenyek zsűrielnöke volt. Munkáját többek között az Apáczai Csere János Díjjal, az MKE Náray-Szabó István Tudományos Díjával, a Finn Kémiai Szövetség levelező tagságával, a Magyar Érdemrend (polgári) Tisztikeresztjével, valamint a Műegyetem József Nádor Emlékérmével ismerték el. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Dr. Pukánszky Béla

## Professor Emeritus, a kémiai tudomány doktora, az MTA rendes tagja

*1950-ben született Debrecenben.*

*Vegyészmérnöki oklevelének száma: 107/1973.*

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Szerves Vegyipari Kutató Intézetben helyezkedett el, ahol 5 évig dolgozott, miközben műszaki doktori címet, illetve műanyag-feldolgozó és alkalmazástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1978-tól az MTA KKKI Makromolekuláris Kémiai Osztálya Polimerdegradációs Csoportjának tudományos munkatársa (1978-1988), majd tudományos főmunkatársa (1988-1993), illetve a csoport vezetője (1990-1993) volt. 1993 után a Polimer Fizikai-Kémiai Osztály vezetője volt, ami akkor az MTA KK Anyag- és Környezetkémiai Intézethez tartozott. 1988-ban a kémiai tudomány kandidátusa, majd 1994-ben a kémiai tudományok doktora címet szerezte meg. A BME Vegyészmérnöki Kar Műanyag- és Gumiipari Tanszékén dolgozott először tudományos főmunkatársként (1993-1994), majd tanszékvezető egyetemi tanárként (1994-től). Később a Fizikai-Kémia és Anyagtudományi Tanszék vezetője lett, a pozíciót 2015-ig töltötte be. Jelenleg a BME Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karának, illetve az ELKH Természettudományi Kutatóközpont professzor emeritusa. 2004-ben választották meg az MTA levelező, 2010-ben pedig rendes tagjának. Számos tisztséget töltött és tölt be különböző szakmai szervezetekben, így az MTA Anyagtudományi és Technológiai Komplex Bizottságának elnöke volt 1999 és 2005 között, a leobeni PCCL Intézet és az European Polymer Journal tudományos tanácsadó testületének tagja, a Composite Interfaces folyóirat európai szerkesztője, a 7. Bolyai Szakkollégium elnöke, majd a Bolyai Kuratórium tagja. Több, mint 330 publikáció, könyvfejezet és egyéb tudományos mű szerzője, vagy társszerzője, amelyekre kb. 9000 független hivatkozás érkezett. Korábbi és jelenlegi PhD hallgatóinak száma 29, és eddig több mint 200 diplomamunka, vagy szakdolgozat témavezetője volt. Legfontosabb díjai és kitüntetései: Csonka Lajos Díj (1977), Csűrös Zoltán-díj (1997), Széchenyi Professzori Ösztöndíj (1997-2001), Plueddeman Award (2003), Szent-Györgyi Albert Díj (2008), Szilárd Leó Professzori Ösztöndíj (2010), a Magyar Érdemrend középkeresztje (2015), BME József Nádor Emlékérem (2016), MMSZ Innovációs Díj (2017), ELKH Kutatói Díj (2022). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Rózsa László

*1945-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 142/1973.*

1963-ban vegyésztechnikai képesítést szerzett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. Első munkahelye az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár (jelenleg: EGIS Gyógyszergyártó Zrt.) gyógyszeralapanyag előállító üzeme volt. 1964-től az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetében, majd 1968-tól újra az EGIS Kutató II. laboratóriumában dolgozott vegyésztechnikusként. 1967-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karának esti tagozatára, ahol „Szerves és biológiai vegyipari szakon” szerzett oklevelet. Munkahelyén először kutató mérnökként, majd tudományos munkatárs beosztásban dolgozott, majd időközben angol nyelvvizsgát tett. Eredményes munkát végzett a zsír-anyagcserére, a központi idegrendszerre és a szív- és érrendszerre ható vegyületek előállításában. Ennek eredménye volt többek között az „Új nyolctagú heterociklusos gyűrűrendszer szintézise” című dolgozat, amely az MTA eredeti vegyületek előállítására kiírt pályázatán I. díjat nyert 1986-ban. Egy új vérnyomás-csökkentő, a TENSIOMIN, gyártó eljárásának kidolgozásában is részt vett. A gyógyszert, ill. hatóanyagát az EGIS-ben 1985 óta gyártják, ill. forgalmazzák. 1986-ban készült műszaki doktori disszertációjának címe: „Dibenzo d,g 1,3,6 dioxazocin gyűrűrendszer és biológiailag aktív származékai”. 1987-től nyugdíjazásáig a Finomvegyszer Szövetkezet műszaki fejlesztési osztályát vezette, és több új termék gyártásának előkészítésében vett részt. Szakmai tevékenységét jellemzi - 18 szabadalmi bejelentés és 10 tudományos közlemény/előadás szerzője, ill. társszerzője. Ezek közül 4 került hasznosításra.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Dr. Sárdi Éva

## címzetes egyetemi tanár, az MTA doktora

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 113/1973.*

A BME Vegyésszmérnöki Karára, a Petrik Lajos Vegyipari Technikum elvégzése után nyert felvételt. 1978-tól 2013-ig azonos munkahelyen, a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem (és jogutódjai) Genetika és Növénynevelési Tanszékén végezte kutatói és oktatói tevékenységét (1997-ig tanszéki mérnök, laborvezető, tudományos munkatárs, 1997-től tudományos főmunkatárs, 2008-tól tudományos tanácsadó munkakörben). 2013-tól címzetes egyetemi tanárként, közérdekű önkéntes szerződés keretében vesz részt a MATE Genetika és Biotechnológia Intézet, Kertészeti Növénygenetika Csoport munkájában. 1999-től 2011-ig egyetemi feladatai mellett, részmunkaidőben, ellátta az MTA Agrártudományok Osztálya, tudományos titkári feladatát. Az 1980-as évek közepétől nyílt lehetősége átfogóbb önálló kutatási téma választására. A növényi stressz-válaszreakciók biokémiai hátterét az endogén transz-metilázási folyamatok szerepének vizsgálatával tanulmányozta. Eredményei alapján 1994-ben kandidátusi értekezést nyújtott be, és kandidátusi fokozatot szerzett. Kutatómunkája eredményességének elismeréseként 2006-ban odaítélték részére az MTA doktora címet. A tudományos továbbképzésben az „Interdiszciplináris Doktori Iskola” alapító tagjaként, diplomázó- és PhD hallgatók témavezetőjeként vett részt. 2001-től olyan vegyületek tanulmányozásával foglalkozott hallgatóival, melyek egyaránt szerepet játszanak a növények stressztűrésében, és a növények fogyasztása révén a humán prevencióban is. Oktatói és kutatói munkája elismeréseként 2001-ben elnyerte a Széchenyi Ösztöndíjat. Az MTA Kertészet és Élelmiszeripari Bizottságának választott tagja. A MATE Kertészettudományi Doktori Iskola Tanácsának munkájában szavazati jogú tagként vesz részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Sári Katalin

*1948-ban született Kabán.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 112/1973.*

Pályáját a Központi Élelmiszeripari Kutatóintézetben kezdte, ahol az aroma- és vitaminkutatás módszereinek fejlesztésével foglalkozott. 1977-től a Kőbányai Növényolajgyár laborvezető-helyettese, majd az extrakciós üzem vezetője volt. Üzemvezetőként az üzem folyamatos, teljes irányításáért felelt, a magbetárolástól a nyersolaj-előállításáig. 1980 és 1982 között az Egyesült Államokban kutatóként dolgozott a Morgan Adhesive-nél. A ragasztókat és jelölő címkéket gyártó cég ipari ellenőrző laboratóriumában alapanyagok műszeres vizsgálatával és fejlesztésével foglalkozott. 1982 végén visszatért Magyarországra, ahol 1986-ig a Borsodi Vegyi Kombinát Export Osztály osztályvezető-helyetteseként export-szerződések, külföldi bér munkaszerződések és hosszú távú beszállítói szerződések megkötéséért felelt. 1986 és 1990 között a Biogal Gyógyszergyárban fejlesztő mérnökként dolgozott. Itt komplex termelő beruházási projektek teljes irányítását végezte, ami tartalmazta a tenderek kidolgozását és értékelését, a technológiai tervezést, a gépátvételeket és a beüzemelést. A rendszerváltás után, 1992-ig a Liftec SA budapesti irodáját vezette. A képviselői iroda forgalmazta hazánkban a Linde villástargoncákat. 1996-ig a Solvent Kereskedőház termékigazgatója volt, ahol az élelmiszeripari adalékanyagok beszerzésének és értékesítésének kialakítását, majd ezek irányítását végezte. Ezután rövid ideig az Agrochimtranspack hazai képviselőjét vezette. 1997 és 2000 között a Sága Foods beszerzési vezetője volt. A külföldi tulajdonos megjelenése után az ő feladata volt az új beszerzési terület felépítése, a beszerzési csapat és beszerzési folyamatok kialakítása, valamint a szükséges informatikai támogató rendszerek bevezetése. A beszerzésen túl fontos szerepe volt a termékfejlesztésben és a raktározási folyamatok optimalizálásában. Ezt követően a Dunapack vevőszolgálati vezetőjeként a termékmenedzserek munkáját irányította és aktív szerepe volt a logisztikai folyamatok optimalizálásában. Szakmai pályáját a Sapard Agency-nél (a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal fejlesztési területén) fejezte be, 2009-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Sárkány Vera

*1950-ben született Szabadbattyánban.  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 114/1973.*

1973-tól 1986-ig az Állami Energetikai és Energiabiztonságtechnikai Felügyeletnél hasznosította mérnöki diplomáját, tudását, támogatva a hivatal „operáció kutatási” munkáját. Időközben számos informatikai képzésben vett részt, így a továbbiakban az informatika területén dolgozott. 1986 után, a „rendszerváltó” években több magán cégben vett részt az adatfeldolgozásban rendszerszervezőként, programozóként. 1990-ben alapító tagként, 10 fővel létrehozta a MaXoft Kft. informatikai céget, amely továbbra is eredményesen működik az informatika ágazatban. Jelenleg nyugdíjasként támogatja munkájával a MaXoft Kft-t.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## **Sekereš Oto (Szekeres Ottó)**

*1951-ben született Zobnaticán (Jugoszláviában).  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 115/1973.*

Diplomája megszerzésétől a szabadkai (Jugoszlávia) „Pionir” Csokoládé és Cukorkagyártó Vállalatban dolgozott technológusként 4 évig. A következő 9 évben ugyanitt, a Cukorka Üzem osztályvezetője lett, majd 4 évig a gyár Beruházási és Fejlesztési osztályán tevékenykedett. Főállása mellett a Pionir cég megbízásából 1978 és 1983 között tanított a szabadkai „Lazar Nešić” szakközépiskolában, ahol élelmiszeripari technológiát, nyersanyag alapismereteket és géptant oktatott. 1990-től 1992-ig az „Etol” Celje - szlovéniai aroma cégben dolgozott a fejlesztési osztály tagjaként. Ezzel egyidejűleg meg volt bízva a magyar és a jugoszláv édesipari vállalatok kapcsolattartásával. A Jugoszláviában dúló háború miatt a munkaviszonya megszűnt, ekkor Magyarországra költözött és elkezdte az együttműködést a német édesipari gépgyártó cégekkel. Először a hannoveri „Otto Hänsel”-lel, majd 2009-től a wernigerodei „Chocotech” céggel működött együtt. A mai napig ezzel a céggel működik együtt, édesipari vonalakat helyez üzembe, immár több mint 30 országban, szinte a világban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# Simai Éva

## Professional Engineer

*1948-ban született Kiszekeresen.  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 116/1973.*

A diploma megszerzését követő évben Kanadába, Torontóba költözött, ahol jelenleg is él. Néhány gyakorlati évet követően jogosultságot kapott a PEO (Professional Engineers Ontario) mérnöki szervezet által a P. Eng. (Professional Engineer) cím használatára. A gyógyszeripar területén minőségellenőrzési, gyártásvezetői és minőségbiztosítási munkakörökben dolgozott nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Solymos László

*1947-ben született Magyarszentmiklóson.  
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 119/1973.*

1973-tól rövid ideig a Richter Gedeon Gyógyszergyárban dolgozott, majd 1974 júniusától a Magyar Viscosagyárban, ahol munkaterülete a poliakrilnitril szálgyártásgyártás volt, ahol először, mint üzemi mérnök, majd üzemvezető, végül üzletágvezető volt. A gyár privatizációja után, 1996-tól a korábbi munkakörét megtartva, a hazai szénszál és annak alapanyaga (prekurzor szál) kifejlesztésén dolgozott. Az alapkutató befejezése, majd a gyártás beindítása után, mint üzletágvezető, majd fejlesztésvezető, és végül a prekurzor gyártás teljes területén vice-president vezetőként dolgozott. A nyugdíjkorhatár elérése után még 2 évig dolgozott a fenti munkakörben, majd ezt követően Németországban vállalt el egy hasonló munkakört, ahol 3,5 évig tevékenykedett. Ezt követően egy Tanácsadó céget alapított és dolgozott német cégek, spanyol, amerikai és brit-kínai vegyesvállalat felkérésére is. 2023-ban Kínában dolgozik egy izraeli-kínai közös beruházáson, ahol fő feladata a termelés-stabilitás és a minőségfejlesztés területe. A korábbi években egy szabadalma volt, továbbá a hazai prekurzor-szénszál kifejlesztéséért Wartha Vince díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Sós Anikó

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 120/1973.*

A diploma megszerzése után az MTA Mikrobiológiai Kutató Csoportnál kezdte meg a munkát tudományos segédmunkatárs munkakörben. Az Intézet alapkutatásában, többek között a hidegtűrő, psychrofil baktériumok tulajdonságait vizsgálta. Időközben kiderült, hogy a gyakorlati élet vegyi aspektusai vonzóbbak számára, így a Kemiplaszt Műszaki Vállalatnál helyezkedett el, ahol fejlesztő mérnök beosztásban dolgozott. A magyarországi ragasztó felhasználásról készített átfogó piackutatást, amiért Könnyűipari miniszteri dícséretben részesült. Másik sikeres projektje a SZI-TI lefolyó tisztítószer kifejlesztése, mely szer a mai napig forgalomban van. 1980-ban az Intercooperation Rt-hez ment, ahol mérnök-üzletkötőként a Nyugat-európai nagy, kutató vállalatokkal történő kooperációkat készített elő, ill. folyamatban lévő együttműködésekben, fejlesztésekben volt kapcsolattartó (pl. Ciba-Geigy AG., NOVO Ind. A/S, ahova növényvédőszer intermediereket exportált). Megszerezte a mérnök-üzletkötői felsőfokú képesítést, valamint angol és német, kereskedelemmel bővített nyelvvizsgákat is. 1987-től 1991-ig családjával 4 évre kiköltözött az NSZK-ba, mely idő alatt a Goethe Intézetnél felsőfokú német nyelvdiplomát szerzett. Hazatérése után a német tulajdonú gyógyszer-vegyszer gyártó cég budapesti kereskedelmi irodájánál, a MERCK Kft-nél, mint alapító tag és HR-es helyezkedett el. Feladata volt számos új munkatárs interjúztatása és az iroda infrastruktúrájának felállítása, a magyar hatósági engedélyek beszerzése, valamint az irodai, raktári adminisztráció felelőse is volt. A német ügyvezető igazgatóval és a Darmstadt-i anyacéggel való folyamatos kapcsolattartás is a napi feladatai közé tartozott. 1993-ban férjével létrehozták a Lancon Számítástechnikai és Tanácsadó Kft-t, melynek keretein belül ügyvitel-szervezési feladatokat látott el több cég részére. (Ilyen volt pl. a Népjóléti Minisztérium Világbanki Programiroda, ahol Világbankos konferenciát szervezett 18 ország részvételével.) 1997-ben az IBM Magyarország Kft-nél a számítástechnikai cég projektjeihez szükséges "none IBM" anyagok és eszközök hazai beszállítóktól történő beszerzését látta el. 1998 és 2002 között a Hypermedia Systems Kft-nél Office Manager pozíciót töltött be. 2003-tól 2004-ig a BME GTK Információ- és Tudásmenedzsment Tanszékén a fizetős, nem posztgraduális képzéseinek marketing tevékenysége, értékesítése,

kapcsolattartás a hallgatókkal és a hallgatói adatbázis karbantartása volt a feladata (pl. EU-konform Közbiztonsági menedzser-szakértő képzés, Informatikai Biztonsági vezető képzés témákban). A Budaörsi Ingatlanfejlesztő és Szolgáltató Centrum Kft-nél ügyfélkapcsolati menedzserként működött 2005-től nyugdíjba vonulásáig, 2007-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Szabó Ágnes

*1952-ben született Budapesten.*

*Vegyész üzemmérnöki oklevelének száma: 41/1973.*

A diploma megszerzésétől 1990-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Kar Biokémia és Élelmiszertechnológia Tanszékén tanszéki mérnökként dolgozott. A tanszék profilja szerinti kutatási tevékenység, ipari megbízásos kutatások és a hallgatók élelmiszervizsgálati, laboratóriumi gyakorlatainak vezetése volt a feladata. 1990-ben felkérést kapott a Állami Népegészségügyi Szolgálat Pest Megyei Intézet megyei tisztiorvosától egy nagyműszeres laboratórium megszervezésére és vezetésére. A laboratóriumok akkreditációs rendszerének megvalósításával és kiépítésével, valamint minőségirányítási feladatainak ellátásával is megbízta a megyei tisztiorvos. Élelmiszeranalitikai és élelmiszer-toxikológiai, humán expozíciós vizsgálatok kidolgozását, bevezetését, akkreditálását végezte 2004-ig. Munkájáért „Dr. Halász Géza emlékplakett” kitüntetést kapott 2004-ben. 2022-ben szakmérnöki diplomát szerzett a BME Vegyészmérnöki Karának Élelmiszerminősítő szakán. 2004-től 2007-ig vezette az SGS Hungária Kft. (Société Générale de Surveillance: Genfi központú) Élelmiszervizsgáló Laboratóriumának analitikai csoportját, és a laboratórium minőségirányítási feladatait végezte. 2007-től a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Élelmiszer- és Takarmánybiztonsági Igazgatóság Élelmiszeranalitikai Nemzeti Referencia Laboratóriumában volt kormánytisztviselő, ahonnan 2011-ben nyugdíjazását kérte. Itt 2009-ben díszoklevéllel ismerte el tevékenységét az igazgató főállatorvos. 2016-tól a Nemzeti Akkreditáló Testület, majd a Nemzeti Akkreditáló Hatóság minősítőjeként és vezető minősítőjeként akkreditációs eljárásokban dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

# **Szabó Zsuzsanna (Seregély István Zoltánné)**

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyész üzemmérnök oklevelének száma: 42/1973.*

Diplomájának megszerzését követően a TAURUS Gumiipari Vállalatnál helyezkedett el. A Fejlesztési és Kutatási Központ Keverékfejlesztési Osztályán textil, gumi és fém, gumi rendszerek vizsgálatával, fejlesztésével foglalkozott. Tevékenysége döntően az olajkitermelésnél alkalmazott nagyátmérőjű, nagynyomású tömlő termékcsalád keverékeinek fejlesztésére koncentrált. E feladatok megvalósítása során együttműködést alakított ki a területen elméleti kutatásokat végző munkacsoportokkal (KKKI, Veszprémi Egyetem, BME). Kutatómunkája a gőz, a kénhidrogén, a nagynyomású gázok gumira gyakorolt hatására irányult. 1985-től önálló csoportvezetőként a nagyátmérőjű, nagynyomású tömlő termékcsalád konfekció fejlesztési munkálatait irányította. Felismerte, hogy az eredményes munkához elengedhetetlen a szoros szakmai együttműködés a konstruktőrökkel, a kereskedőkkel és az üzemmel. Szakmai sikereinek köszönhetően osztályvezetőként a cég számos részlegének létrehozásával, átszervezésével és fejlesztésével bízták meg. A vezetésével működő Keverékfejlesztési Osztálynak - a keverékfejlesztésen túlmenően - a feladatai közé tartozott az alapanyag-fejlesztés, a reklamációk kezelése. Vezetői képességének fejlesztése érdekében 1994-ben Gentben menedzserképző kurzuson vett részt. A TAURUS Emergé, Phoenix AG (1996) általi megvásárlását követően feladatköre jelentősen bővült (a nemzetközi szakmai tevékenységének, felsőfokú, aktív angol nyelvtudásának és vezetői képességének köszönhetően), és kinevezték a Keverékfejlesztési és Műszaki Osztály vezetőjévé. Tevékenysége az üzemi gyártástechnológiák kidolgozásával bővült. Jelentős szerepe volt az SAP bevezetésében és egy új számítógép-vezérelt keverősor tervezésében, beüzemelésében. Szakmai munkáját fémjelzi két szolgálati találmány, hét tudományos cikk és 14 konferencia előadás, szakmai szervezetekben való aktív közreműködés. 2007-ben megalakította a Serymoon Tanácsadó és Tervező Kft-t, feladatai közé tartozott a szakmai tanácsadás a Continental szegedi gyárának felkérésére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Szalay Erzsébet

*1947-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 125/1973.*

Diplomázás után a Szerves Vegyipari Kutató Intézet Kolorisztikai laboratóriumában ipari megbízásoktól függően, gyártástechnológiák kidolgozásában vett részt, analízishez gázkromatográfiás vizsgálatokat végzett. A Chinoin Gyógyszergyár megbízásából a Momcolor színmérővel a gyógyszerdragsékon bekövetkező elváltozásokra talált összefüggéseket. 1976-ban a Chinoin Gyógyszergyár kihelyezett fejlesztő csoportjába került. A BME Alkalmazott Kémia Tanszékén felületkémiával, katalízissel és a nem vegyész hallgatók oktatásával foglalkozott. Katalizátor-kutatás kapcsán került 1978-ban a BME Szervetlen Kémia Tanszékére, mint Chinoin állományú kutató. Az érdeklődés a bioaktív szilíciumvegyületek iránt világszerte nőtt, így új molekulák előállításával segítette a tanszék kutatóit (pl. szilatránok, szila-barbiturátok). 1982-ben a Központi Kémiai Kutató Intézet egyik katalízis osztályával szerződésben lévő Chinoin csoport irányítására kérték fel, gyártásfejlesztési feladatokkal. 1990-ben az újpesti telephelyre került, kutató-fejlesztő mérnökként. A Kémia 1 üzemcsoport területén új, nagy hidrogénező üzem épült, a hidrogénező és a feldolgozó laboratóriumok felszerelését és működtetését végezte. A katalizátorok tesztelése, minősítése, régi gyártások újra optimalizálása, méretnövelések irányítása is feladata volt. Az 1991-es privatizáció után a Sanofi egyre több új, megvalósítandó technológia kidolgozását kérte. Az eredményeket rendszeresen, angolul, prezentáció formájában ismertették. Néhány publikáció, egy szilíciumkémiai könyv, valamint több szabadalom és újítás társszerzője. A Sanofi-Aventis köszönő emléklapot adott a clopidogréll fejlesztéséért 2003-ban, majd 2007-ben a CHINOIN fejlődéséért emlékérmét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## Szentesi Endréné dr. Koncsik Ilona

*1945-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 164/1973.*

Egyetemi évei előtt a GANZ MÁVAG Mozdony-, Vagon- és Gépgyárban adminisztrátor-ként, majd gyártás-előkészítőként kezdett dolgozni. A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán műanyag szakon végzett. A diploma megszerzése után a GANZ MÁVAG Vasúti Járműgyárban vasúti kocsikba építendő műanyag elemek gyártásával, illetve vasúti kocsik felületvédelmével foglalkozott, mint technológus, gyártásfejlesztő. A nagyvállalat kiemelt rekonstrukciója során 1978-tól a Beruházási Igazgatóságon technológiai tervezőként, majd létesítmény főmérnökként koordinálta az új vagon festőüzem megvalósítását. A BME Vegyésmérnöki Karán 1978-ban kitüntetéses korróziós szakmérnöki diplomát, majd 1983-ban műszaki doktori címet szerzett. Doktori dolgozatának témája volt: „Acélszerkezetek felületvédelmének összehasonlító korróziós vizsgálata fémszórás alkalmazása esetén”. A GTE Korróziós szakosztályának 1983 óta tagja, később bekerült a HUNKOR szakértői névjegyzékébe is. Az 1980-as évek végén a GANZ MÁVAG szanálásával és részegységekre bontásával a Vasúti Járműgyárban beruházási osztályvezetőként dolgozott 1989-ig. A családi vállalkozásként működő Mérnöki Tanácsadó Bt-nek 20 évig volt ügyvezetője. Végül a Vegyipari Termelőeszköz Vállalattól (VEGYTEK), mint privatizációs menedzser vonult nyugdíjba.

1985-ben az ipari miniszter kiváló munkáért kitüntetésben részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Szigeti András

*1948-ban született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 128/1973.*

Diplomája megszerzése előtt vegyésztechnikusi képesítést szerzett a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. 1973-tól több, mint tíz évig, a Chinoin Gyógyszergyárban dolgozott fejlesztő mérnökként és sikeres fejlesztéseket vezetett be a Papaverin és a NoSpa gyógyszerek gyártásában. Ezután a Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalatnál volt piackutató, a rendszerváltás után pedig a közúti közlekedéssel foglalkozó FUVOSZ újságjának szerkesztője, s a cég marketing igazgatója volt. Innen ment nyugdíjba, 2007-ben. Nevéhez fűződik három könyv kiadása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Szigeti Tamás

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 129/1973.*

A diploma megszerzése után egy évig dolgozott a János Kórház örökletes anyagcsere betegségeket vizsgáló laboratóriumában, megteremtve az azóta is az egész országban, minden újszülöttre kiterjedően alkalmazott, vérből végezhető szűrés (pl. phenilketonuria) alapfeltételeit. Ezt követően egy akkoriban frissen megjelenő, új szakterület, a számítástechnika elcsábította és főként számítógép programozással, rendszertervezéssel és rendszerfejlesztéssel foglalkozott híradástechnikai nagyvállalatoknál. Érdeklődése kiterjedt nagy gazdálkodó szervezetek szervezési problémáira is, több nagy gyár és intézmény informatikai korszerűsítésében működött közre az ágazati szervezési intézet egyik vezetőjeként. Időközben gazdasági mérnöki végzettséget szerzett és egyetemi doktori címet kapott a Marx Károly közgazdaságtudományi Egyetemen. Később jogi egyetemi végzettséget is szerzett a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán. Gondolkodásában azonban mindig megmaradt a BME-n megszerzett mérnöki szemlélet és hozzáállás. Már a rendszer-váltást megelőzően, 1986-ban - megelégedve az „állami gondoskodást” - önálló vállalkozásokba fogott. Ezeket az informatikai, egészségügyi, gyógyszer-kereskedelmi, szakkönyvkiadói, pénzügyi területeken működő kis cégeket vezette, némelyikükben még a mai napig tevékenykedik. Több szakmai szervezet választott vezetői tisztségét is betöltötte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Szigeti Zsuzsa

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 90/1973.*

A diploma megszerzése után 16 évig a Központi Élelmiszeri Kutató Intézet tudományos munkatársa volt. Elsősorban élelmiszeripari adalékanyagok vizsgálatával és technológiájával foglalkozott. 1997-ben Élelmiszer-minősítő szakmérnöki diplomát szerzett. 1989 és 1993 között egy kisvállalkozásban, táplálkozással kapcsolatos kiadványokat készített. 1990-ben jelent meg a „Könnyűt és egészségeset mikrohullámon” című könyve. 1993-tól egy egészségügyi vállalkozás tagjaként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Szilvássyné Mertz Klára

*1950-ben született Budapesten.  
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 80/1973.*

A BME Vegyésmérnöki Karára, a Petrik Lajos Vegyipari Technikum elvégzése után nyert felvételt. Az egyetem elvégzése után, 1979-ig a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat fejlesztőmérnöke és a vállalat Fiatal Mérnökök és Közgazdászok Tanácsának vezetője volt. 1977-1979 között a BME vegyipari gazdasági mérnöki szakán másoddiplomát szerzett. 1979 és 1981 között a Kőbányai Gyógyszerárugyár dorogi telephelyének kozmetikai termékeket gyártó részlegében, majd 1982-től 1988-ig a Növényolaj- és Mosószer-gyártó vállalat központi laboratóriumában fejlesztőmérnökként dolgozott. 1981 és 1982 között az ÉGSZÖV Gazdaságmérnöki Irodájának munkatársaként, vállalatok szervezésében vett részt.

1988-ban, súlyosbodó allergiája miatt, orvosai eltanácsolták a vegyészettől. A továbbiakban gazdasági mérnöki végzettségének megfelelő területeken dolgozott. 1992-1993 között a BFI-Wien szakmai továbbképzésén felsőfokú marketing menedzseri képesítést szerzett. 1996-tól 2016-ig műszaki-, gazdasági- és marketing ismereteit felhasználva, önálló tanácsadóként segítette az alakuló/működő vállalkozásokat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Tolnainé Madas Erzsébet

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 71/1973.*

Diplomája megszerzésétől 1979-ig a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológiai Tanszék Kísérleti Üzemében, a fehérjekutatásban vett részt (VEPEX). 1979-től 1990-ig a Magyar Szabványügyi Hivatalban működő, de a Genfben székelő Nemzetközi Szabványügyi Szervezet 34-es Műszaki Bizottságának titkárságán dolgozott (ISO/TC34), mely az ISO-nak a legnagyobb műszaki bizottsága és itt a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek nemzetközi szabványosításával foglalkozott. Rendszeresen részt vett a FAO/CODEX Alimentarius évente Budapesten megrendezésre került nemzetközi ülésein is, ellátva a titkárság szerteágazó feladatait. Egyedüli magyarként, tagja volt a 34-es Műszaki Bizottság állandó szerkesztőbizottságának (SEDCO) az angol és francia anyanyelvű szerkesztők mellett. E munka során jól tudta hasznosítani az angol és francia felsőfokú, valamint német középfokú nyelvismertét. 1990 és 2008 között (nyugdíjazásáig), a Magyar Fejlesztési Banknál és jogelődjeinél dolgozott (Állami Fejlesztési Intézet, Magyar Befektetési és Fejlesztési Bank). Az ÁFI-ban a Jogi Osztály fordítójaként tevékenykedett, majd az MFB-ben a Közgazdasági Elemzési Főosztályon, legutóbb a Kockázatkezelési Igazgatóságon dolgozott. 1997 és 1999 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetem és az Angers-i Mezőgazdasági Egyetem posztgraduális oktatást szervezett magyar és francia nyelven Gödöllőn. A hároméves képzés után átvette 1999-ben az „Európai Unió regionális és agrárpolitikai szakértő” című Egyetemi Szakosító Oklevelet. 2010 és 2013 között, nyugdíjasként, az MFB égisze alatt működő Tranzitgazdálkodási Iroda munkatársa volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Vágó Pál

*1946-ban született Kisújszálláson.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 145/1973.*

Vegyész pályafutása 1965-ben, a Petrik Lajos Vegyipari Technikum elvégzésével kezdődött. Első munkahelye a Vasipari Kutató Intézet volt, ahol acél-minták elemzését végezte. 1969-től az akkori Egyesült Gyógyszergyár - a mai EGIS – kutató-laboratóriumában helyezkedett el és 1973-ban, munka mellett, szerzett diplomát a BME Vegyésmérnöki Karának szerves és biológiai vegyipari szakán, esti tagozaton. Diplomásként, munkahelyén gyógyszerkutatóként folytatta munkáját. Első feladatákként részt vett egy szabadalmaztatható eljárás kidolgozásában, a felső-légúti megbetegedések kezelésére szolgáló brómhexin előállítására, amely szabadalom lehetővé tette egy ma is jelentős EGIS termék forgalomba hozatalát. 1977-ben egyetemi doktori címet szerzett. A disszertáció témája: „Új szintézis - kinazolin vázas vegyületek előállítására”. Az 1980-as évek elején egy másik nagy sikerterméknek számító, új hatásmechanizmusú vérnyomáscsökkentő, a captopril szabadalmának kidolgozásában vett részt. 1984-ben ösztöndíjasként dolgozott a svédországi Lund egyetemén. Itt szerves bórvegyületek kémiájával, és ezeknek szerves vegyületek szintézisében való alkalmazásával ismerkedett. Az 1990-es években az EGIS egyik fő profilját képező, új, központi-idegrendszeri hatású vegyületek kutatásával foglalkozott. Emellett a Magyar Szabadalmi Hivatal külső munkatársaként újdonságvizsgálóként is dolgozott. 2008-ban negyven évi munka után vonult nyugdíjba. Cégével, az EGIS-szel 2017-ig volt kapcsolatban, amikor utolsó munkája, a cég számára kiemelkedő hasznot hozó, koleszterin-szint csökkentő hatású rosuvastatin-só szabadalmaztatásával kapcsolatos munkák lezárultak. Gyógyszerkutatóként 19 magyar szabadalom szerzője, illetve társszerzője. Közülük több, számos külföldi országban is oltalmat kapott. Ezek a szabadalmak olyan jelentős gyógyszeripari termékek forgalomba-hozatalához járultak hozzá, mint a PAXIRAZOL, a TENZIOMIN és a DELIPID és amely gyógyszerek ma is ott vannak a patikák polcain.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Dr. Valló Iván

*1943-ban született Budapesten.*

*Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 185/1973.*

A BME Vegyésszmérnöki Karának esti tagozatán végzett 1973-ban. Az egyetemi tanulmányait követően, korábbi munkahelyén, a Bőripari Kutató Intézetben a Környezetvédelmi Laboratórium vezetőjévé nevezték ki. 1976-ban a Bőripari Tudományos Egyesület környezetvédelmi Munkabizottságának elnökévé választották. 1978-ban a BME-n Környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Műszaki doktori dolgozatában a bőripari környezetvédelem egyik fontos problémájával foglalkozott. 1983-tól a Környezetvédelmi Minisztérium jogelődjénél főmunkatárs, majd a Minisztériumban főtanácsos volt. 1989-ben, 2010-ig érvényes környezetvédelmi szakértői engedély kapott. 1993-tól 2003. évi nyugállományba vonulásáig, a hatósági feljogosítás alapján hulladékgazdálkodási szolgáltatást végző Enviro Marketing ügyvezetője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



## Varga Katalin Ildikó

*1950-ben született Budapesten.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 136/1973.*

Az egyetemi tanulmányok befejezése után műszaki szakmai munkáját hosszú időn át a mikroelektronikai és villamosági ágazat cégeinél végezte (Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet, Villamosipari Kutató Intézet, Mikroelektronikai Vállalat, Mikrovákum Szövetkezet). A vegyészettel kapcsolatos területeken tudományos munkatársként, illetve fejlesztő-mérnök-ként dolgozott. A főbb témakörök, melyekben tevékenykedett: műszaki technológiák és fejlesztésük, műszeres analitika, minőségbiztosítás. 1985-ben műszaki doktori címet szerzett analitikai kémia szaktudományban. Részt vett több publikáció, előadás és tanulmány készítésében. Pályája további részében nem műszaki, hanem adminisztratív jellegű munkakörökben dolgozott. 2007-ben kérte nyugdíjazását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Vargha Viktória

*1949-ben született Budapesten.*

*Vegyésszérmőki oklevelének száma: 137/1973.*

Az egyetem elvégzése után témavezetője, Dr. Doszlop Sándor javaslatára a Budalakk Festék és Műgyantagyárba került, ahol jó anyagismeretre tett szert. Öt év iparban eltöltött idő után – mialatt végig tartotta a kapcsolatot a BME Műanyag- és Gumiipari Tanszékkel, ill. témavezetőjével –, Hardy Gyula professzor javaslatára a Műanyagipari Kutatóintézetbe került, ahol két éven belül doktorált. Ezt követte egy két és fél éves ösztöndíj Darmstadtban, a Deutsches Kunststoff Institut-nál, majd miután hazajött, 1990. januárjától meghívták a BME Műanyag- és Gumiipari Tanszékére tudományos főmunkatársnak. Itt kandidált, ill. szerezte meg a PhD fokozatot. Az egyetemről többször utazott Dél-Afrikába, Pretoriába. Először a Technikon Pretoria-n (most Tswana Egyetem) oktatott, majd a CSIR-nél (Council for Scientific and Industrial Research) folytatott kutatási tevékenységet. Önkéntesként dolgozik a BME Fizikai Kémia és Anyagtudományi Tanszékén, ahol sok hallgatója van. Előadásokat tart, laboratóriumi gyakorlatokat vezet és van néhány kutatási témája is. Ezek közül néhány: a PET hulladék újrahasznosítása, biológiailag lebomló polimerek kidolgozása, térhálós polimerek idő-hőmérséklet-átalakulás analízise, királis HPLC kolonna kifejlesztése, sejtek szaporítására alkalmas háromdimenziós hordozók kidolgozása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

## Vorsatz Anna

*1950-ben született Sopronban.*

*Vegyésmérnöki oklevelének száma: 138/1973.*

A diploma megszerzése után, az első munkahelye a Hazai Pamutszövőgyár volt. Ez követően, második munkahelyén, a NIM IGÜSZI (Szenzor Szervezési Vállalat) új számítógépes speciális programnyelveket sajátított el: cobol, dbase, clipper . Ezeken a programnyelveken adatfeldolgozó rendszerekbe írt programokat, majd a programok szervezésében is részt vett. 1990-től a Budapest Bank Rt-ben banki pénzügyi ismeretekkel bővült tovább a tudása, így az itt működő számlavezető rendszerek (EAR-FBS, KONTO, Bankmaster-Branchpower) szervezésében, oktatásában, az előző rendszer adatainak átkonvertálásában és bevezetésében, valamint a GIRO rendszerhez való csatlakozásban vett részt – így az ügyfél-modul, a betéttermékeket kezelő modul, a konverziós programok közül a látra szóló és a betétszámlák statikus és értékadatait az új központi többdevizás számítógépes rendszerbe átvivő programok szervezése és tesztelése volt a feladata, továbbá a központi könyvelés specifikumainak megismerése és adatainak konverziója a Bankmaster rendszerbe. Később, a Merkantil Bank Zrt-ben feladatköre a felhasználói kézikönyvek írásával bővült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.



**BME**  
**értékmegőrző tevékenységek**

# Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

## I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása,
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv-oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából,
- az oktatás eszközhátterének fejlesztése,
- a hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása.

## II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás,
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása,
- a kutatások eszközhátterének bővítése, támogatása,
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás,
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás.

### III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása,
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása.

### IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért, szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az Alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi, természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az Alapítvány céljával egyetért és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az Alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az Alapítványt segíteni, pénzbeli támogatását kérjük az ERSTE Bank Hungary Zrt.-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámla számunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége:

1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3., K. épület 1. emelet 22.

Telefon: +36 1 463 3675

Email: [vargaj.alapitvany@vbk.bme.hu](mailto:vargaj.alapitvany@vbk.bme.hu)

# PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban azzal a céllal hozta létre a Pro Progressio Alapítványt, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.



Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: [ppai@proprogressio.hu](mailto:ppai@proprogressio.hu)

Honlap: [www.proprogressio.hu](http://www.proprogressio.hu)

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **[www.proprogressio.hu](http://www.proprogressio.hu)** címen olvashatók.

## Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a [campusalbum@omikk.bme.hu](mailto:campusalbum@omikk.bme.hu) címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

## **A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!**

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidéznek az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezjük és közlétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Bataalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

## **Mérnöklányok a családban – felhívás a Műegyetemen végzett női mérnökök számára**

Mérnök a nagymama, mérnök az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányokkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnöklányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányokkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a [mernoklanyok@m365.bme.hu](mailto:mernoklanyok@m365.bme.hu) címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályaaorientációs tevékenységét is bővíti a Műegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

## Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építészmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépészmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíülhet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetit visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a [mernoklanyok@m365.bme.hu](mailto:mernoklanyok@m365.bme.hu) címen lehetséges.



## **Tisztelt Kitüntetett!**

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **[www.foto.bme.hu](http://www.foto.bme.hu)** internetcímen.